

S'Arenal de Mallorca

S'Arenal de Mallorca
Bul·letí Informatiu del poble
de S'Arenal, del terme de
Llucmajor, el de Marratxí i
la part rural del terme de
Ciutat de Mallorca.
Edita Associació de Veïnats
Son Sunyer
DIRECTOR
Mateu Joan i Florit
IMPRIMEIX
Imprenta Atlante
DEPOSIT LEGAL
PM 473-80
Publicitat i subscripcions
Camí Canteres 132
Telèfon 265005

73.100 S'ARENAL

BOLLETÍ INFORMATIU N.º 66

1 DE GENER DE 1985

PREU 50 PTES.

Dol al Club Nàutic de S'Arenal

En Toni Ferrer ha corregut la seva darrera regata

La Vela Balear està de dol per la pèrdua d'un dels millors regatistes, En Toni Ferrer i Joan, mort en accident de tràfic el dia 21 a la nit, quant tornava a S'Arenal per l'autopista.

En Toni Ferrer, actual campió d'Espanya en la classe Finn, i uns dels millors regatistes d'Europa,

designat per la Federació Espanyola de Vela per representar a Espanya als pròxims Mundials i preparar-se per a les properes Olimpíades de Seül, cosa que, quedarà en el record de la gran família de la Vela.

Va començar les primeres passes en aquest deport

amb S'Arenal, passant després d'un parell d'anys a l'Europa, va continuar en al Classe 420 amb la seva germana Isabel, passant finalment a la classe Finn, on feu campió, donada la seva estatura i complexió forta. L'any passat va aconseguir el subcampionat d'Espanya i enguany el Títol Nacional, així com estar a punt d'aconseguir la selecció per a la olimpíada dels Àngels.

Actualment dirigia el cursos de l'Escola a la Mar que organitza el Club Nàutic S'Arenal, essent aquest el seu darrer contacte amb la vela.

Al seu funeral a l'Església Parroquial de S'Arenal hi assistí el president del Consell de Mallorca, senyor Albertí, el president de la CAEB, el comandant de Marina i el president del Club Nàutic amb tota la directiva.

Ara per dia 30 a mig dia, hi haurà missa de campanya a l'explanada del Club Nàutic, oficiada pel capellà castrense de la Marina.

La nostra condolència als seus pares, Antoni i Miquela, a les seves germanes Antonia i Bel i a la resta de la família, alhora que a tots els regatistes de les Illes que recordaran durant molts d'anys la deportivitat i companyonia d'En Toni Ferrer. Al cel sia.

Nadal anglès

Amablement convidat per una de les mares assistiren aquesta setmana passada a una festa nadalenca organitzada per la colònia anglesa de S'Arenal.

Una cinquantena de nins, tots fills d'anglesos o

de matrimonis mixtes, mallorquí-angles, assistiren a aquesta festa. Uns nins i nines ben bufons que parlen anglès, català i castellà i, que seran els areners del demà.

La Caixa d'Estalvis Sa

Nostra, va participar regalant llibres a tots els nins i nines participants a aquesta festa amb el típic sabor anglès.

MERRY CRISTMAS TO EVERYBODY, CHILDREN FROM S'ARENAL.

Bodes d'argent de ràdio Popular

El passat 21-12-84 se varen celebrar dins el marc del Restaurant Portitxol des Molinar, les bodes d'Argent de Ràdio Popular de Mallorca.

Va presidir la festa, el president del Govern de les Illes a qui acompanyaven el Bisbe de Mallorca, el director general de la COPE, el batle de Ciutat, el conseller de Cultura i moltes altres personalitats.

Va amenitzar el sopar, en Bonet de Sampedro, que va cantar en foraster com en els millors anys de l'Imperi, igual que en Manuel Santolaria va fer les seves presentacions també en foraster, que hi farem, aquesta gent ja no li val la pena de canviar.

En Joan Riera, feu la presentació de les entregues, en un bon català i els discursos també ho foren, manco els dels qui

havien vingut des de Madrid, cosa lògica per altra part.

La nostra enhorabona a Ràdio Popular i animar-la a utilitzar la nostra llengua de cada vegada més, si no vol perdre audència.

Les imissores lliures i les que ens arriben des del Principat de Catalunya, són totes en la nostra llengua cosa que agrada molt al mallorquí.

GECOBÀ S.A.
COBRO A MOROSOS
ASSESSORIA GRATUITA
TEL. 208068

TOT
OBJECTES DE REGAL
DESITJA A LA SEVA
DISTINGIDA CLIENTELA,
MOLT BONES FESTES
PLAÇA DELS NINS, CANTONADA
CARRETERA MILITAR
S'ARENAL DE MALLORCA

Cartes

Radio Activitat

Sr. Director:

Amb sorpresa i indignació llegim a l'article sobre les ràdios lliures que publica el seu diari el dia 8 la "divertida" afirmació que Ràdio Activitat està vinculada a les joventuts del PSOE. El PSOE, com AP (i com UM) té a les illes i a tot l'estat prou mitjans de comunicació per haver-se de cercar una ràdio lliure que li faci de "La voz de su amo". Ràdio Activitat és una ràdio alternativa, pacifista, i ecologista no relacionada amb cap entitat i menys amb grups polítics. De fet durante les primeres setmanes d'emissió el PSOE i el govern han rebut molta llenya per la nostra ràdio.

Per això esperam que rectifiqui aquesta ridícula afirmació i que, en properes ocasions, cerqui unes fonts d'informació més ben informades. També el convidam que ens escolti tots els dilluns, dimecres i divendres de 9 a 1 del vespre per els 104 MHz de la FM. En tot cas, quan tenguim alguna informació que donar sobre Ràdio Activitat vos demanam que la comproveu posant-vos

en contacte amb noltros per l'apartat 1582 de Ciutat.

MIQUEL CERDA COLL,
ANTONI OLIVER
GELABERT,
LLORENÇ FIOL RIERA
I ANDREU MARTINEZ
FONT

(Grup Coordinador de Ràdio Activitat).

Indignació per la normalització lingüística

Sr. Director:

Com a ciutadà d'aquesta Comunitat Autònoma, desitj expressar, públicament, la meua indignació davant la negligència del nostre govern autònom, en una qüestió, que a l'Estatut d'Autonomia, apareix com a competència exclusiva, de les autoritats autonòmiques de les Illes Balears.

Al Parlament, encara no ha entrat la Llei de Normalització Lingüística, la qual cosa és un instrument necessari, per a què a la nostra Comunitat la llengua catalana, pròpia de les Illes, arribi a tenir la categoria que li correspon, per la seva condició de llengua oficial.

El Govern Balear, paralitza també, el cursos de reciclatge per a ensenyants i amb això, la normalització lingüística, a les escoles

es fa més difícil.

Aquest boicot per part del govern autònom és una constant, des que AP exerceix aquestes funcions, amb el recolçament dels "regionalistes" d'Unió Mallorquina.

Al seu programa electoral, el Senyors d'Aliança Popular, no es mostraven molt entusiasmats amb la normalització lingüística, àdhuc es diu, que qualque conseller d'Aliança Popular, havia sol·licitat que a l'escola, no s'impartís classes de català als seus fills.

Per aquestes raons, no es gens estrany, que aquests senyors, retrassin indefinidament la Llei de Normalització Lingüística i els cursos de reciclatge per a mestres.

La cosa més curiosa és que els seus aliats "regionalistes", els donin la seva confiança per a governar, malgrat aquestes actituds perquè al seu programa d'Unió Mallorquina, sí que es mantenen posicions de "suposada" mallorquinitat, que ara resta en entredit.

JOAN ANTONI AMAYA

Correus i l'atur

Sr. Director:

Correus té molt a desitjar. Si vostè acudeix l'horabaixa a certificar un paquet, es trobarà amb la sorpresa de que no ho pot fer fins l'endemà, a no ser

que ho vulgui posar-ho com a carta (sempre que no excedeixi dels dos quilos) amb el conseqüent augment de tarifa.

Si se li ocorre anar-hi un dissabte dematí, tampoc ho podrà certificar com a paquet, no quedant-li més remei que depositar-lo com a postal-expres, amb el conseqüent "millorament" de preu.

Perquè tot això passi amb total normalitat, hi hauria d'anar de dilluns a divendres, els dematins. Ara bé, si vostè du més de tres paquets es trobarà amb la desil·lusió que no podrà certificar-los al mateix temps, havent de recórrer a la picaresca de franquejar-ne un cada hora, per a no pagar més.

Quan se demana el perquè d'aquests inconvenients en la recepció de paquets, se'm va contestar així: "per servei restringit degut a reducció de personal".

Es aquesta una manera més de combatre l'atur al nostre país, estalviant sous per a oferir serveis d'interès públic?

ALEXANDRE MULERO
VALENCIA

NOTA DE S'ARENAL DE MALLORCA: Nosaltres enviarem per correu els nostres periòdics i per anar d'una banda a l'altra de S'Arenal van estar quatre dies, de dilluns a dijous

que en trobau, d'això?

En català? No, gracias

El cas d'Isabel Turull i Crexells, una noia de vint-i-quatre anys llicenciada en filologia clàssica, posa en qüestió un cop més qui és qui mana en matèria d'ensenyament a Catalunya. Isabel Turull va ser contractada per fer classes de llatí i grec a segon i tercer de BUP i COU, a l'escola Estudios Nelly, del carrer Rector Ubach, 60, de Barcelona. En tot moment, tant en les entrevistes prèvies amb el director del centre, senyor

Bech, com ja després en l'impartiment efectiu de les assignatures, va emprar el català com a llengua (...)

Després d'una setmana i mitja —ens diu Isabel Turull— el cap d'estudis del centre em va comentar que el director li havia dit que potser si fes les classes en castellà... però que no patís, que si continuava fent-les en català no passava res. Uns dies després em va dir que si no feia les classes en castellà el director em trauria de l'escola.

La reacció d'Isabel Turull és digna d'imitar: "Que em tregui", va dir, i tot seguit va demanar una entrevista amb el senyor Bech. L'home va intentar treure-se-la de sobre i va fer prevaler la seva autoritat: va exigir que fes les classes en castellà i "prou!". "Li vaig explicar que no em semblava correcte perquè ja havia començat fent les classes en català". El senyor Bech va adduir que els pares protestarien i no es volia complicar la vida, encara que tots els nois entenguessin el català. Al cap d'una setmana la van fer fora (...)

Isabel Turull no s'adorm. Immediatament presenta denúncia a l'IMAC (Magistratura) i a la direcció general de Batxillerat de la Generalitat amb data del 18 d'octubre. A l'acte de conciliació "laboral" es descobreix un fet que havia estat rumorejant insistentment: un conegut ex-professor de la Facultat de Ciències de la Informació, peix gros del PSOE i delegat per aquest partit al consell d'administració de RTVE —on se l'acusa de ser més "calviñista" que Calviño— és el representant de la societat anònima que constitueix Estudios Nelly. Es tracta d'Eugení Giralt, marit d'Anna Balletbò, diputada espanyola del mateix partit. Eugení Giralt es presenta a l'acte de conciliació i l'escola es veu obligada a indemnitzar per ordre judicial Isabel Turull per allò que el jutge considera un acomiadament improcedent. L'administració laboral, doncs, dona la raó a la mestra; Isabel Turull té tot el dret de fer les classes en català.

Xavier Borràs

Joan Penya i Gàrdeñas

Va morir a n'Es Molinar, dia 21 a l'edat de 74 anys.

Fou xofer de SALMA fins que se va retirar, darrerament pasava la seva jubilació pel Club Nàutic Portitxol, amb la seva barca a la seva dona, Maria Pujol, a la seva filla, Maria, al seu gendre Vicent Solozabal, la nostra condolença.

TELEFONS UTILS A S'ARENAL

A LA PART DE CIUTAT

Ajuntament 227744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13,30 i 15,00
227643-227644
Bombers 281250
Residència de l'assegurança social 289100
Creu roja de Ca'n Pastilla 264040
Policia Nacional 091
Policia Municipal 092
Policia Municipal de S'Arenal 267654
La Porciúncula 260002
Tele-Taxi 401414

A LA PART DE LLUCMAJOR

Ajuntament 660050
Oficina de S'Arenal
264071
Bombers 660756
Policia Municipal
661767
Guardia Civil 264121
Ràdio Taxi 263080
Parròquia 263265
Aigua Potable a Domicili .
261421
Associació de Veïnats . .
26500
Grues Sampil 264197
Servici Municipal d'aigua
Sogesar 2624

Subscriu-te a S'Arenal de Mallorca

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom _____
Carrer _____
Població _____ Tel _____

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 600 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc _____ Suc. _____

Compte n.º _____ Titular _____

☐ Comptat _____ Firma _____

Ompliu aquesta targa i envieu-la al Camí Canteres, 132, s'Arenal.

L'OREAL
COLORACION

PIRFUMERIA NANI
Carrer Guasp, 2
COLL D'EN RABASSA

El llarg camí del Nacionalisme

Un diari fet a Palma s'escandalitzava, els darrers dies d'octubre davant del fet protagonitzat pel PS de Mallorca que votà en contra de les esmenes presentades pel PSOE al projecte de llei del Règim Jurídic de la comunitat autònoma que es discutia al Parlament illenc. No cal dir que el projecte sortí endavant amb els vots favorables dels partits UM i AP.

El fet en concret no hauria de tenir gaire importància, si no fos per la lectura que se'n fa d'ell: «el PSM posant-se en contra del PSOE i afavorint els postulats de la dreta, quina aberració!». L'aberració està, precisament, en el fet d'interpretar que no donar suport al PSOE suposa posar-se del costat de la dreta. Ni molt menys! Tanmateix entre els mateixos diputats del grup parlamentari nacionalista hi havia reticències a aquest enfrontament polític amb el PSOE per aquesta qüestió.

De fet el debat encara resta obert entre els nacionalistes d'esquerra, no tan sols a la nostra illa, sinó també a altres bandes, a altres llocs, a altres comunitats autònomes: ¿ha de prevaler la ideologia nacionalista o la socialista?, ¿s'ha de fer costat als partits socialistes, tot i que no siguin nacionalistes, o, pel contrari, s'ha de fer costat als partits nacionalistes, tot i que no siguin d'esquerra? La tria és difícil, sobretot perquè dins dels mateixos partits hi ha postures de nacionalistes d'esquerra i de gent d'esquerra nacionalista, dos conceptes diferenciats tot i que usin els mateixos mots.

Calcu m'insistia fa temps en la —segons ell— «obligació moral» que tenia el PSM de donar suport a l'actuació política del PSOE, tant al Parlament de les Illes com als ajuntaments, justificant la seva actitud per allò de la «solidaritat socialista», un concepte excessivament usat i que moltes vegades no vol dir res. Cert que ha d'existir solidaritat entre els grups d'esquerra, però aquesta solidaritat ha de ser recíproca i mai unilateral, endemés poca demostració en solen fer partits de la Internacional Socialista com el PS francès o el PS portugués, amb el PSOE, en temes com la negociació per l'entrada de l'Estat espanyol al Mercat Comú, o els tractats bilaterals de pesca, però aquesta no és la qüestió d'avui.

Parlàvem de la «sorpresa» que donà el PSM al Parlament votant en contra de les esmenes presentades pel PSOE, sorpresa que no s'hauria d'haver produït si quedàs ben clar l'espai sociològic, polític i electoral del Partit Socialista de Mallorca. El concepte del nacionalisme encara no està paït del tot a la nostra terra i per això aquest moviment encara és minoritari i poc comprès. Per a molts el paper del PSM és el d'un partit més o menys «regional», més o menys folkloritzat, que ha de fer de «germà petit» del PSOE, condemnat eternament a fer costat al seu germà gran. El fet, emperò, és que estam —o hauríem d'estar— davant dos partits diferenciats per un fet transcendental: el nacionalisme. Si el PSM va deixant de costat el seu fet diferencial front al PSOE, és evident que ens arribarem a trobar davant d'una convergència entre ambdós partits, un fet positiu per als socialistes, però totalment negatiu i d'efectes dramàtics per al nacionalisme mallorquí. No hem d'oblidar que si bé a la nostra illa tenim uns quants partits que es mouen en el ventall de l'esquerra, de partits nacionalistes sols en tenim un i prou, i convé conservar-lo i eixamplar la seva influència.

A mi no m'ha estranyat que el PSM hagi votat en contra de les esmenes que presentà el PSOE, el que m'estranya és que els dos partits hagin anat agafadets de la mà tantes vegades.

Ramon Turmeda

Editorial conjunta de la premsa forana Quí fa la normalització lingüística?

De tota la vida, de sempre, de temps llunyans, els pobles de Mallorca i demés illes, han estat els qui han servat, amorosament, la llengua que les nostres mares ens varen ensenyar, ja des del bressol. De tota la vida, de sempre, de temps llunyans, els pobles de nostres contrades, han estat els qui, calladament, sense fer renou ni espants, han cuidat, han amoxonat i han besat el nostre bell parlar. De tota la vida, de sempre, de temps llunyans els pobles nostres —“nostres”— han estat qui, robant temps al temps, i alleugerint la butxaca de diners, han escrit, han publicat Premsa Forana, amb la parla nostrada. Som, els Forans, els qui hem conservat a través de la Premsa, els bells costums, d'escriure amb el sonor parlar que ensenyà, a cada un de nosaltres, nostre poble. La mal nomenada Premsa Forana, lluitant contra vent, contra marejol i contra mil i una cosa més, ja sia setmanalment, quinzenalment o mensualment, escriu la LLENGUA NORMALITZADA i, desgraciadament, tot partint dels cappares, dels directors i tècnics, qui mos comanden, mos resulta ens resulta que, suposam amb la millor de les intencions, quasi ens neguen el pa i la sal de les ajudes per espergir CULTURA POPULAR, emprant la LLENGUA NORMALITZADA.

També és trist que, certa Premsa ciutadana, rebi, amb una freqüència, quasi ofensiva per nosaltres, noltros, unes bones pàgines de propaganda —pagada naturalment, amb doblers de tots— un dia rera l'altre, als sempre prostituidors, però necessaris, doblers. Escriuen, lleven, pàgines en nostra llengua? Fan cul-

tura Mallorquina, Balear, emprant el parlar del Fill Major de nostra Raça? O cultu-ritzen Mallorca i les Balears, ensenyant-nos bells paisatges nostrats, emprant, també la bella llengua Castellana? Com quedam! Qui està NORMALITZANT LA NOSTRA LLENGUA? La Premsa Ciutadana o la Premsa Forana? Les més de trenta publicacions associades, escriuen parr o tot amb Català o Mallorquí o Balear. I, ens demanam, quants de milions van destinats a aquestes publicacions? Quantes mils de pessetes ajuden a paliar els grossos gastos, les grosses despeses d'aquesta Premsa humil, senzille i nostrada?

Si realmentet la Premsa de Ciutat NORMALITZA LA LLENGUA, encare que sia poc a poc, nosaltres o hi tenem res a dir. Tan sols, aixecam la nostra veu, que cada dia torna més forta, simplement perquè els forans ja no tenim aquella por ancestral i ens sentim alliberats de la pressió de la Ciutat de Mallorca.

Demanariem moltes coses als responsables, però la seva privilegiada intel·ligència els obrirà els ulls, fins ara tancats, a la llum, a la nova, llum d'aquesta NORMALITZACIO LINGUISTICA i nostres publicacions, no estaran discriminades, arraconades i assustades. I que quedi constància que nosaltres, noltros, amb els cappares o sense els cappares, farem POBLE, simplement perquè ho som de sempre, de tota la vida, d'antany, del primer dia.

I, preguem germans perquè desaparegui del món la pobresa periodística que “pare-nostre” a la boca, demana una llesca de pa amb oli. Amèn.

COQUES DOLCES
CADA DIA

I AL VESPRE
MUSICA DE PIANO
S'Arenal de Mallorca.

CAFETERIA SANT DIEGO

MUSIC BAR BRASILIA

Banquets de batetjos, noces, primeres comunions, festes socials...
Cada vespre, música d'orgue a càrrec d'en Ximo.
Avinguda Bartomeu Riutort, entre els Belnearis 1 i 2 de Ca'n Pastilla.
Telefons 260119 - 264563.

Panorama des de la VI Flota

Com tants d'altres, jo també sóc dels que creuen que LA LLIBERTAT JA NO ES EL QUE ERA...

De tota manera, és també veritat que la culpa no és de la llibertat ni de la... EVOLUCIO DE LA LLIBERTAT. Ni tan sols és culpa dels poders autoritaris o dictatorials. La culpa és de l'enorme multitud d'homes que ja no volen ésser lliures...

Aquesta multitud ex-humana, que destenteyix... és la dels qui ni tan sols s'han pres la molèstia de reconèixer que L'HOMME NO NAIX LLIURE; L'HOMME NAIX PER ALLIBERAR-SE...

Un diu i pensa totes aquestes coses per què es dona la casualitat de que haver de viure en un país on es canta INTENCIONALMENT "LA BALANGUERA"; on també se celebra LA FETA DE L'ESTANDART, i es camina DEL GUELL A LLUC A PEU per anar a cercar la llibertat en els signes de la identitat pròpia, és una casualitat estrictament incompatible amb el fet de tenir permanentment set vaixells de la VI Flota Nordamericana encanant l'existència de Ciutat de Mallorca, encanant, en silenci i sense explicacions, el país.

No té la menor coherència el fet de que ens tenguin

que indignar i protestar per la presència d'una armada ianqui enfront de les costes de Nicaragua, de El Salvador, de la ILLA DE GRANADA... i que, simultàneament, ens atrevim a quedar passius, consentits, tan ESCLAUS PROFESSIONALS, enfront de L'ACTE DE DOMINI I PREPOTENCIA d'aquests destructors i portaavions, que venen a un país que, pareix ésser... no hauria d'ésser de la seva incumbència i en un país que, sobre tot, no ha demanat que el defensin i que, en tot cas, se sent inquiet, intimidat i INDEFENS, davant els estacionats vaixells de guerra americans...

Tot això té un nom: inseguretat de la gent del país, inseguretat territorial i RECEL...

Però el detall profund i real d'aquest fet és que l'autoritat mallorquina, que va intentar defensar-se i protestar en contra de l'estacionament d'aquesta colossal massa militar estrangera, seria, quasi segur, cessat de manera fulminant i, possiblement, processat... perquè D. Andrés Torrejón, el batle de Móstoles, la pàtria real... l'Autonomia real i el sentit de la terra, són realitats que, en el Club de l'OTAN no signifiquen res i que, endemés, FAN SA MIDA D'UN CA ASSEGUT.

(La OTAN existeix per a la confrontació directa amb el Pacte de Varsòvia. I no hi ha perquè donar-hi més voltes. Sobre tot, no hi ha perquè canviar més d'ara endavant EL NOM EXACTE DE LES COSES. I, per exemple, no s'han de dir més mentides enomenant "defensa de la civilització d'Occident" a una cosa que és simplement una "submissió a l'Imperi").

Però ve'y aquí com el que és vertaderament alarmant no són els sis vaixells de guerra, el portaavions, el submarí nuclear, que estan, dies seguits, enfront de la bocana de la Badia de Ciutat de Mallorca. El que és vertaderament preocupant és que cap autoritat, s'ha preocupat d'explicar al país la presència continuada d'aquesta flota armada i del seu exercit de set mil soldats d'infanteria.

El misteri tràgic està en el fet de que, amb el temps, que també crea hàbit... aquestes tropes i vaixells de guerra estrangers, a les autoritats, acaben per pareixer-lis "els nacionals"...

BLAI BONET

E stava a punt de fer un article ben piadosel sobre Nadal, quan m'ha tombat a mans aquell paper. L'emboïcaire més embolica del seu país i del dels altres. No el lleigeix mai. Però estic tan avesat al farratge de la lletra impresa que m'he trobat llegint-lo sense ni adonar-me'n.

Per ell he sabut que havien fet portaveu del Vaticà un de l'Opus que es diu Navarro. L'han fet Sotillos papal, com si diguéssim.

L'home parlava amb un embolicaire. Vés a saber què hi ha de sec i què hi ha de verd, els embolicaire sempre s'ho giren a la seva. Veureu. Pregunten al Navarro si en el nou càrrec obehà el papa o obehà l'Opus. I Déu meu, respon:

— "Yo obedeceré a quien me paga, y en este caso me paga el papa".

Ja ho veieu. Qui paga mana.

En Coderch no era d'aquesta. Una multinacional molt multinacional volia multinacionalitzar Barcelona. Li encarregaren el projecte de l'edifici. Hi va treballar dos anys i, quan ja el tenia enllestit, els multinacionalistes li digueren que l'havien de revisar els seus arquitectes. En Coderch els va ventar el projecte pels nassos. Amb l'edifici llest, els multinacionalistes oferiren "l'oro i el moro" a en Coderch perquè l'obra dugués el seu nom. Els va ventar "l'oro i el moro" pels nassos:

— "Los Coderch no tienen precio".

Qui paga no mana

En aquelles, l'home s'hauria pogut girar les butxaques del gec sense que en saltés un sou. Però, pelat i senyor, "no tenia precio".

Vet ací. Els savis s'han esclafat la closca per a trobar les menes de menes de la nostra gloriosa espècie. No calia pas que s'hi encaparrassin tant.

Només hi ha dues menes d'homes. B: la dels qui-paga-mana. A: la dels que "no tienen precio".

En Coderch és de la sèrie A. Em temo que el Sotillos és de la B. L'hem vist plorant pel Franco i ara el veiem somicant quan ens explica, en nom de qui mana, que la pesseta ha fet un altre capbussó. Tant de bo que m'erri.

Pel que diu, el Navarro també fóra dels qui-paga-mana. No m'ho crec. Penso que el pobre home, sense adonar-se'n, ha dit la pitjor de les mentides. S'ha mentit a si mateix.

Fa anys, el Navarro es va fer de l'Opus. No se'n va pas fer per la paga. Se'n va fer perquè va creure que Déu li demanava viure sense paga. Fou una donació gratuïta a l'amor gratuït de Déu.

Amb el temps, el bon Navarro va entrar de ple a l'Opus. Tres vots, tres. Castedat, obediència i pobresa. Ningú no li podia pagar ni a pes d'or aquesta

ofrena que deixava les seves nues misèries en mans de Déu, i en mans d'un altre home, que sovint no té pas el senderi ni la paciència de Déu. Fou una definitiva donació gratuïta a l'amor eternament gratuït de Déu.

Estic segur que el Navarro serviria el papa sense tocar una unça. Però, davant de l'emboïcaire, no va tenir el coratge de dir-ho. Déu meu. El pobre Navarro, en comptes de confessar joiósament la gratuïtat de la seva fe i de les seves obres, va fer el modern, va voler respondre com ho faria un economista de Harvard. Qui paga mana.

Encara que no sigui dels meus rostolls, Déu em guardi de jutjar l'Opus per la dita d'un dels seus. Ep. Parlo només del Navarro. El pobric ha caigut en el pecat de gairebé tots els cristians d'avui, siguin de dretes, d'esquerres o de centre. La covardia de fer el modern.

Al nostre món modern, des del multinacionalisme purità, cada home té el seu preu.

Però no cal pas ser cristià per a saber que els homes de debò no tenen preu. Sòcrates no en tenia i, tan animal com bèstia, tampoc no en tenia Atila. Grècia i Roma foren fetes per homes sense preu. Europa va néixer de gent d'aquesta veta.

Posats avui, encara avui, si creiem que els homes tenen preu, deixem de ser cristians. A tocar la capellanescia, els capellans hem de creure el bisbe, i malament rai si haguéssim de creure'l pel que ens paga. A l'església només paga qui no mana, només mana qui no paga. I Déu ajudi als consells d'economia.

Déu és un Senyor que paga malament, molt malament. Prou s'ho sabia santa Teresa, prou s'ho sap qualsevol crisatà. No paga mai, mai, amb diners. Només paga amb algun got d'aigua i amb l'amor infinit de la seva sang vessada.

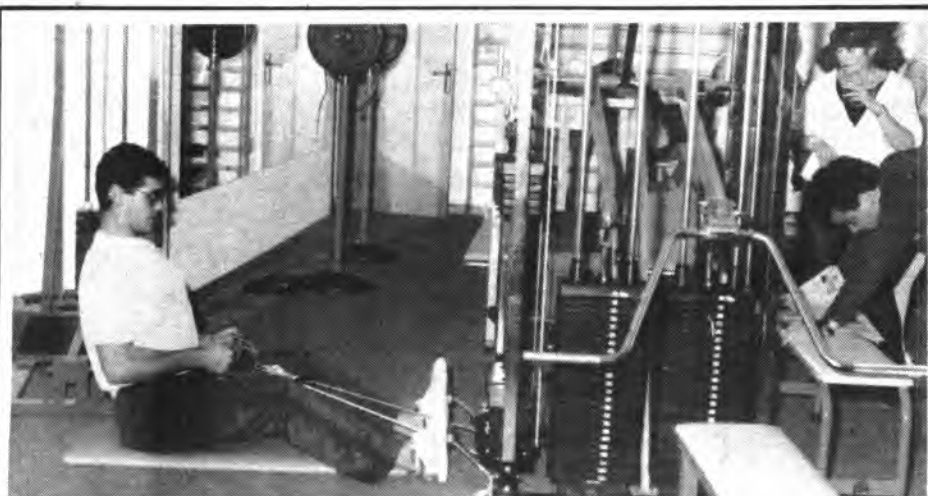
A l'altra vida tampoc no ens pagarà amb res de res. Només ens donarà aigua fresca del corriols eterns i ens embolcarà d'amor manyac sense mesura.

Ací baix, aquesta és la terra de Nadal. La terra d'un Nen. Déu ens guardi dels diners i del consum. Déu ens doni uns quants torrons, un parell de neules i una cantada de mai no acabar a la vora del pessebre. I no gaire més.

Les mans del Nen, però, són oberetes. Oidà ens donés coratge. Coratge per a no flirtejar fent el modern, coratge per a viure la pobresa tan profundament que ens assaoni l'esperit.

Quatre palles de no res i una cançó.

Josep M. Ballarín i Monse'

GINNAS ZEUS

CULTURISME-MANTENIMENT - JIU-HITSU - MASSATGES - GIMNASTICA
RITMICA - TAEKWONDO - JUDO - SAUNA - BALLET - AMAGRIMENT -
AEROBIC

CARRER SINGLADURA, 13. TEL. 262214 - CA'N PASTILLA

CONSTRUCCIONS RAPEORSA, S.A.

CONSTRUCCIONS EN
GENERAL GUIXAIRES,
LLANTARNERS,
ELECTRICISTES
EDIFICAM XALETES I
APARTAMENTS PER A
VENDRE
FACILITATS FINS A
12 ANYS
TELS, 269329 - 267976

Quina Farsa!!!

La farsa a la que hem assistit durant aquestes darreres setmanes és més pròpia d'un teatre que d'un Parlament o d'un Govern Autònom. Es trist, preocupant i a la vegada indignant que els nostres governants donin l'espectacle que ens han donat.

La cosa ja ve d'enrera, podríem dir que d'ençà que A.P. va formar govern amb el suport de U.M. Aquest govern s'ha caracteritzat per no fer gairebé res per a millorar les condicions de vida i d'infraestructura de les Illes Balears. S'ha limitat a deixar seguir especulant als mateixos de sempre, i això ha suposat, entre altres coses, que el nostre paisatge s'anés degradant cada vegada més. Ha repartit subvencions als seus amics, familiars i benefactors per invertir-les en explotacions agrícoles que ami no han existit. Ha duit una política de contractació de personal pel Consell i el Parlament de gent molt propera a la seva ideologia sense que, en molts de casos, importàs gaire la seva professionalitat. Ha donat contractacions d'obres a empreses de les quals el nostre president n'era membre o fundador... I en podríem anomenar una mala fi, però per avui ja n'hi ha prou.

Davant tot aquest desgavell i degut a l'evidència en què l'oposició havia po-

sat al president a diverses sessions parlamentàries, el Sr. Jeroni Albertí declarà a la premsa que el seu grup havia decidit no donar més suport al govern d'A.P. No sabem per quines cinc-centes el criden des de Madrid grups financers de sobra coneguts; així mateix criden al Sr. Cañellas. Allà es produeix un estrany fenomen: en pocs moments aquests dos personatges se senten una mútua estimació com mai no s'havien sentit; tot el que els separava els uneix. Tornen de Madrid i decideixen presentar una moció de confiança. El PSOE des de l'oposició ha de jugar el seu paper, però inexplicablement, en lloc de presentar una moció de censura al Govern, cosa que està perfectament reglamentada, decideix impulsar una moció de reprovació, sabent que això no és legal. D'aquesta manera ha aconseguit tenir contents als seus votants i a damunt passar com una víctima pel fet que no l'hi han admesa. El parlament decideix anomenar una comissió investigadora i abans de conèixer els resultats U.M. torna a donar suport incondicional al govern Cañellas i diu que sempre ho ha fet molt bé.

El PSM ha denunciat els fets i l'únic que ha sortit a la premsa són anècdotes i vaguetats, en lloc

d'una informació clara i completa: si aquell o aquell altre ha romput la disciplina de partit, si aquell fuma un "puro" llarg o curt, etc... Es veu que el que importa no és

informar sinó distreure a la gent com en els millors temps que tots ja sabem. Una vegada més hem assistit al trist espectacle en què els partits que depenen de Madrid (A.P., U.M.,

PSOE) davant l'evidència d'uns fets poc clars —o massa clars— han representat una farsa.

Tot continuarà igual, com sempre; aquí no ha passat res, s'ha tancat el

teló i ha acabat la representació. Una vegada més han triomfat els interessos de partit que no el benestar d'un poble.

Andreu Majoral

De Ponent, una lliçó

El diari *Diario 16* publicava l'altre dia un article de Víctor Pérez Díaz titulat «La cruïlla històrica de Catalunya».

Diu que en aquests moments els catalans ens trobem en una cruïlla històrica. Estableix, primerament, una ferma opinió: «els catalans es troben en el punt d'arrencada d'un procés de recuperació evident». Adverteix que no han d'enganyar ningú ni les dificultats econòmiques d'aquest moment, ni «les dificultats i incomprensions entre les dues comunitats lingüístiques que hi ha al país, ni les dificultats a articular la doble pertinença a Espanya i a Catalunya». I que, enllà d'aquests detalls, «hi ha signes clars de creixement extraordinari»; Víctor Pérez, a més, percep en nosaltres «l'alè d'una societat civil, travada i laboriosa, conscient i orgullosa de les seves tradicions». Vistes així les coses que passen, l'autor ens veu ara abocats a prendre una decisió entre tres opcions:

La primera, l'entotsolament, que és una vella i traïdora tradició de l'«ensimismamiento» original: «podem —diu— entretenir-se en la gestió dels assumptes propis», «tenir cura del seu mercat i els mercats pròxims, assaborir les seves tradicions i

Ramon Barnils

la seva llengua, replegar-se a l'interior de la dolça Catalunya...».

La segona opció que tenim és integrar-nos a Europa «en allò possible», integrar-nos, doncs, en l'Europa de les regions. I ara torno a copiar textualment de la traducció de l'*Avui*: «no em refereixo amb això a una operació política explícita, impensable en el marc de la Constitució espanyola. El problema consisteix que els més o els millors dels catalans decideixin que el lloc on han de triomfar, sigui aquest triomf econòmic, d'influència en els afers públics, cultural o social, és Milà, París, Nova York. Però només en darrer terme, com a premi de consolació, és la resta d'Espanya (...) no serien el català i el castellà, sinó el català i l'anglès, les seves llengües del futur. Un món de catalans europeistes, i d'horitzons suposadament (¿¿¿suposadament???) (aquest doble parèntesi és meu) molt més amplis, es consideraria cada vegada més llunyà del món, que veurien província, crispats i grandiloqüents, de la resta d'Espanya».

La tercera opció que ens veu és,

Arròs a banda

efectivament, la que falta: «una implicació moral i emocional, i una participació creixent i almenys coprotagonista en els afers espanyols. No solament en els assumptes econòmics o culturals, sinó molt especialment en els assumptes públics» i que és l'opció que més s'estima l'autor.

Aquest insòlit article, aquesta flor en el desert, encara no s'ha acabat: «que aquesta sigui l'opció elegida depèn, per descomptat i sobretot, dels catalans».

Després l'articulista relisca excepcionalment i ingènua quan diu que res no ens obliga a decantar-nos cap a ser Espanya: «no tenen cap obligació de decantar-s'hi. Ni la Constitució, ni cap norma jurídica els hi obliga». Ens hi obliguen, insòlit Pérez, de la Constitució als estatuts passant pel DNI, la Benemèrita, tres segles de submissió, el Ministeri de Defensa, la policia i tota la panòpia estatal, administrativa i fàctica d'Espanya. Però és igual: la resta és tan precisa i detallada, tan clara i lúcida, tan digna i real, que donaria el coll perquè una majoria, ni que fos modesta de nosaltres els catalans, veiessim tan clares com Víctor Pérez les possibilitats, reals, que tenim al davant. Aleshores...

BAR SANT SIRO

Tapes de tota casta. Ambient espanyol. Carrer de La Porciúncula, cantonada Canyes. Telf. 261079.
Les Meravelles de S'Arenal.

CAFETERIA HOSTAL MARACAIBO

Cuina mallorquina
Plats combinats i entrepans.
Carretera de Ca'n Pastilla davant el carrer Pineda. Telf. 263017.
CA'N PASTILLA

Floristeria Ikebana
Avinguda nacional, 19
Tel. 266668
S'ARENAL DE MALLORCA

JOIERIA RELLOTGERIA

RIU CHISUN
Centre

Tel. 269815

ELECTRONICA EL GAUCHO
Reparacions de TV —vídeo— Radio etc;
C/ de Mallorca, 2 tel. 263423 S'Arenal

Ollers

Pòrtol és un dels cinc nuclis de població més importants de Marratxi. Es troba assegut dalt la llarga carena d'un dels pujols de So'N Ros, que darrerament ha vist com s'han estirat els seus carrers i s'han vestit de vivendes que, els diumenges i en tot l'estiu, ressonen amb la cridada dels infants que corren i juguen per tot arreu, i s'omplen de gent granada, que fuig de Ciutat, per trobar-hi la tranquil·litat i la pau, el silenci i sobretot l'aire net.

En el segle passat Pòrtol era la mare i mestra del test, puix que hi havia més de vint Olleries, en les quals s'hi repetien gairebé els mateixos llinatges: Amengual, Palou i Serra. Avui s'hi compten les següents: Ca'N Vent, la més antiga, de Bartomeu Amengual; Ca'N Tiet, de Josep Serra; Ca'N Tomeu Bernadí, de B. Amengual; Ca'N Pep Seguí; Sa Penya, de Bernat Amengual; i So'N Ros, d'En Canyelles.

La nostra entrevista d'avui és a aquesta darrera Ollereria, on s'hi treballa cada dia, de sol a sol, perquè sempre és

Del llibre "Arts i oficis d'antany" d'En Joan Llabrés Ramis de la Porciúncula

major la demanda que la producció. Hem tingut un raig de sort, perquè ha estat allò d'arribar i moldre. Dirigeix la factoria Mestre Antoni Canyelles Palou i, moltes estones, li aida el seu germà Mestre Francesc. Tenen 56 i 59 anys respectivament. Aquesta botiga la va muntar son pare, també Toni, on hi treballà una grossa pila d'anys, fins que es morí, si bé els seus dos fills l'han amplada molt i l'han posada al dia. Està molt ben emplaçada, a ull de sol, de cara al migdia i arrecerada del mestral i de la tramuntana, que aquí dalt hi arregussen fort ferm.

A l'arribada, fileres i més fileres de cossiols i de hídries de distintes mides. A la dreta un forn "moro" i un llenyer, ple fins a vessar de rama i d'estelles. A una de les naus hi veim teringues de plats i de tassons, pitxers i escudelles amb orelles, cadafores i salseres, greixoneres i olles, i altres peces, que aixuguen. A la dreta un torn de peu on hi fa feina Mestre Francesc. No el coneixeu? El vos presentaré.

Es més bé alt que baix, alegre, simpàtic i viu, qui de seguida i amb una ullada aclarirà de quants de punts vos calçau. I maldament dugui mostatxets, no us assusteu, és molt bona persona. El seu caràcter és obert i recte i a cada cosa l'anomena pel seu nom, i fins al present ningú mai li ha embrutat el net. No té ambicions, i vol fer feina per viure i tenir un duro dins la butxaca per gastar. I si ha romàs fadrí és perquè sempre ha anat curt de temps, i mai li ha llegut casar-se...

El seu germà, Mestre Antoni, du una grapada de quilos més però ben dits. Un i altre són de molt bon llenyam, fixau-vos, sinó, amb els seus braons que no estan gens ni mica corcats. Són talment cimais d'alzina. Mestre Antoni és simpàtic i alegre com el seu germà i, mai per mai, aquí hi escau allò de què "es tests s'assemblen a ses olles", perquè son pare ja tenia aquest bon caràcter. Està casat amb la SIURELLERA de Sa Cabaneta, Madò Francisca Palou, filla de la tan coneguda Madò Bet Amengual de Ca'N Bernadí, que al cel sia, i de Mestre Felip, qui, amb prop de nou decenes d'anys, encara fa siurells. En el pròxim capítol tindrem ocasió de parlar d'ells. Mentrestant, tornant al dos germans, us diré que semblen una enciclopèdia ambulante: amb una memòria envejable us parlaran i us contaràn tantes i tantes de coses, que en quedareu gratament sorpresos. Són tot un calaix de sastre...

* * *

— Mestre Antoni, bon dia! Quin temps té sa vostra fàbrica?

— Bon dia i bon any que Déu mos dó! I acostau-vos a n'aquesta calivera, si és que no voleu quedar enredats de fred. Tenim una altra estufa, de "Calefacció central": és aquest barrelet d'aigordent de Llubi, que fa miracles, i que lleva sa rampa per més de mig jornal...! I ara anem a sa vostra pregunta: Sa nostra Ollereria no és massa antiga. La muntà mun pare, que morí l'any 1935. Feia tota casta de feina d'es nostre ram, olles i greixoneres, cassolins i pitxers, olletes amb brec i cadafores, en una paraula, tot lo que es públic mos demanava. Tenia dos torns de peu, un per ell i s'altre p'ets atlots, que érem noitros dos, en Francesc i jo.

— Mentre Francesc: Era cara s'obra que feia es vostre'n pare?

— Es preus de llavors fan rialles a sa gent d'ara. En aquelles saons —vos parl de l'any 30— no era cara ni barata. Estava bé. Es Cassoli o s'Olla Biel, que era sa més menuda de totes i que empraven ses madones per fer quatre bollidures, costava una peça de quatre (10 cms.), i en gros fèiem pagar una pta. sa dotzena; es Treset (mig litro) valia 6 dècimes (15 cms.) i sa dotzena sortia a una pta. també; sa Malaguena (dos litros) a dues peces (20 cms.); llavors venia sa Borda, que ja costava un velló (25 cms.); sa Mitja mà (4 litros) costava 4 peces (40 cms.); es Perol (5 litros) 2 reials (50 cms.); una Catorze (7 litros) costava 7 peces (70 cms.) i sa darrera de totes, sa Setze (10 litros) una pta., si és que trobàssim comprador. En fèiem també de més grosses, però eren comanades.

— Quina terra emprau a s'Ollereria?

— Sa terra que empram no es es call vermell, com n'hi ha que s'ho pensen. Sa nostra és sa "terra d'olles". Es una terra especial, d'un color molt encès, tirant a sanguinós, que se troba des de Sa Punta de So'N Gual fins a n'es Penyal de Puntiró. Sa d'es camp d'Ariany és xerequeta. Sa terra d'olles l'empram per fer olles i greixoneres, ribells i escudelles, i altres peces per l'estil, que, quan se trenquen se veu que tenen s caires vermeiens. En canvi n'empram una altra, s'argila, que és blanquinosa i serveix per fer cossiols, teules, gerres i gerricons. Es tècnics li diven silicat d'alumina impur.

— Quin "desengressant" heu afegit?

— Sa terra d'olles, que empram, ja du una arena, que fa de "desengressant", perquè sa peça, en secar-se, no se cruï. Una cosa vos he de dir i és que sa terra a redols és forta, i a redols més fluixa. Noitros la mesclam, perquè mos surti més cabalencia.

— Mestre Antoni, quin és millor es torn de peu o s'elèctric?

— I a on anam a parar? No té punt de comparació. Es torn de peu és es torn clàssic d'ets ollers. Sa feina surt millor i ret més, a més és més bo de dominar. Es torn és sa nostra eina més important i se compon de tres parts: abaix heu du sa Volada, que és aquesta roda plana que feim rodar amb sos peus, si bé s'esquerre és més valent que es dret. Llavors ve s'Abre, que és aquesta barra vertical, que parteix d'es centro de sa volada i l'uneix amb so Cap, que és aquesta rodeta plana, on heu trebiar es fang.

— Mestre Francesc, què és més fàcil fer una gerra o una olla?

(Continuarà)

RESTAURANTE-ESPECTACULO

Final Autopista-Carretera a Santanyi-Tel: 264350-264354-264358-Palma de Mallorca

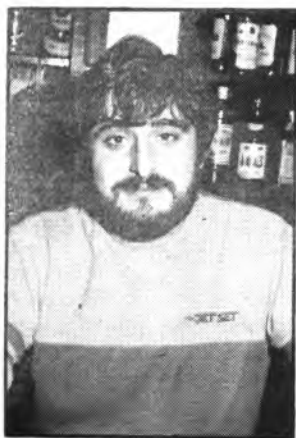
El nostre consell per aquestes festes

CADA NOCHE
MUSICA EN VIVO
BIG - BAND

Tels. 28 32 54 - 28 36 16

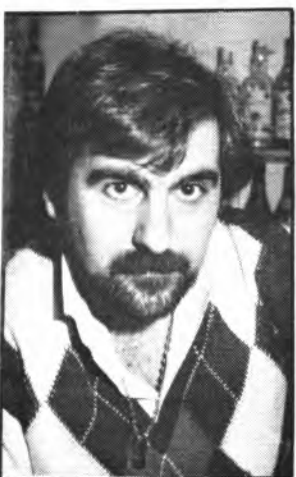
Gomila Park - Palma de Mallorca

Vol veure la T.V.3 de Catalunya?

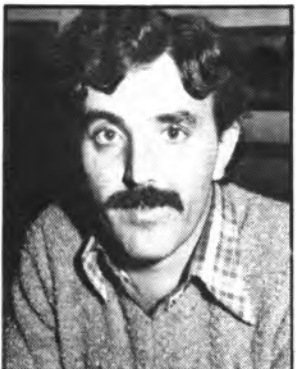
PERE CATALÀ I
GELABERT

Taverner
Sí, així podré veure el Barça.

PEP COMES I MERINO

La Ribera
Necessitam aquesta televisió si volem continuar essent mallorquins.

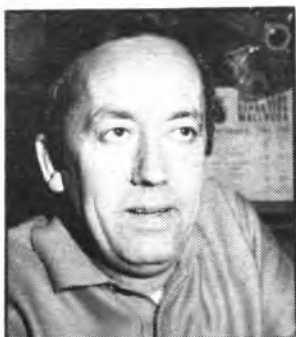
Joan Manuel Garcies
Joan des Robin

La nostra llengua és la catalana i tenim dret a veure aquesta televisió en la nostra llengua. A més, jo som del Barça.

ANTONIA SANCHEZ
BURGUILLOS

Colmado Isabel
Sí, noltros som quasi mallorquins. Els nostres fills són mallorquins i volem que aprenguin la llengua de Mallorca. La ràdio i la TV els poden ajudar si són en mallorquí.

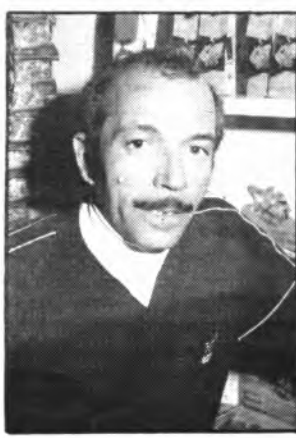
JAUME VERD I SERRA

Bar Verd
Sí, podem triar de més programació. Noltros ens entenem be amb sos catalans.

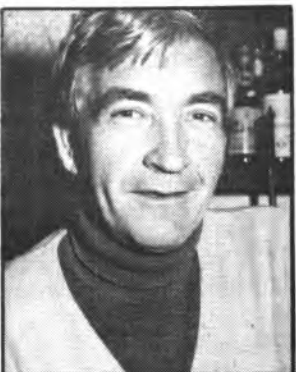
MARIA DOLORS
FAJULA

Secretaria ASPE
Sí, sí, sí. Fa estona que mos la prometeren i encara l'estic esperant. Vull veure programes en català.

MATEU BAUZA I
SAMPOL

Butiguer
La vull veure perquè els catalans xerren com noltros. Amb la televisió forastera am perdent la llengua mallorquina.

VICENÇ OLIVER I
COVES

Taverner
Sí, jo som mallorquí i m'agradaria poder veure aquesta televisió en la nostra llengua.

PEP BERNAT I TOMAS

Recepcionista
Sí, sa televisió forastera és ben dolenta. Sa TV catalana xerra en sa nostra llengua.

ANTONIA MARTINEZ
OJEDA

Perruquera
Sí, jo vull aprendre el mallorquí perquè he de viure a Mallorca. la TV3 m'ajudarà.

LLORENÇ BOVER I
AMENGUAL

Cafeteria Maracaibo
Sí, els catalans xerren com noltros i mos compenetrar molt be amb ells.

CATERINA FERRER I
MESQUIDA

Electricista Ca'n Pastilla
M'agradaria aquesta televisió perquè xerra en mallorquí. Podrem veure pel·lícules en la nostra llengua.

TEXTOS APROVATS

II.—MOCIONS

Ordre de Publicació

Per donar compliment a l'establert a l'article 97 del Reglament Provisional del Parlament, disposo la publicació en el Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears, de la resolució relativa a la Moció R.G.E. 946/84 presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM) derivada de la Interpel·lació R.G.E. 451/84 relativa a política de la Conselleria d'Educació i Cultura en matèria de Mitjans de Comunicació.

Palma, 13 de novembre del 1984.

El President del Parlament:

Antoni Cirerol i Thomàs

A)

El Ple del Parlament, en sessió celebrada el dia 30 d'octubre del 1984, procedí a debatre el text de la Moció (N.º R.E. 946/84) amb les Esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista (N.º R.E. 974/84, 975/84, 976/84, 977/84) quedant aprovada la següent:

MOCIÓ

a) Instar al Govern de les Illes Balears a iniciar immediatament els contactes i les gestions amb el Govern de la Generalitat de Catalunya, per tal d'establir un acord d'intercanvi cultural, en el marc del qual s'inclougui la recepció amb normalitat de les emissions de TV-3 de Catalunya a les Illes Balears.

b) Sol·licitar que en el termini de sis mesos el Govern de les Illes Balears elabori i presenti al Parlament un estudi sobre la viabilitat tècnica i econòmica del Tercer Canal de Televisió de les Illes Balears.

c) Interessar que en el termini de sis mesos el Govern de les Illes Balears elabori i presenti al Parlament un estudi sobre la viabilitat tècnica i econòmica d'una Emissora de Ràdio en llengua catalana de titularitat de la Comunitat Autònoma.

d) Interessar que, en el termini de trenta dies, el Govern de les Illes Balears dicti les «disposicions pertinents» previstes a la Disposició Final segona del Decret 38/84, de 28 de maig, de la Conselleria d'Educació i Cultura per tal de fomentar les iniciatives radiofòniques, la premsa comarcal i la premsa diària que ajudin a la normalització lingüística, d'acord amb el que es preveu a l'article 2.5 de l'esmentat Decret.

e) Instar al Govern de les Illes Balears per tal que no es doni per satisfet amb la primera negativa o evasiva de l'Excm. Sr. José M.ª Calviño, Director de l'Ens Públic RTVE, sino que insistesqui amb la seva negociació amb la ferma necessària per aconseguir el suport tècnic de RTVE que pugui ésser necessari per rebre a les Illes Balears les emissions de TV-3 de Catalunya.

f) Dirigir-se al Govern de la Nació per manifestar el seu desig que sigui accelerat el procés de legalització de les televisions autonòmiques.

I perquè consti expedesc el present certificat amb el Vist i Plau del Excm. Sr. President del Parlament de les Illes Balears a Palma de Mallorca, a 8 de novembre del 1984.

La Secretària Primera:

Catalina Enseñat Enseñat

Vist i Plau:

El President:

Antoni Cirerol i Thomàs

L'Expendeduria n. 45
Vos desitja molt Bones Festes i Venturós any nou.
Gran assortiment de puros havans i canaris.
Avinguda de Bartomeu Riutort, 23.
CA'N PASTILLA

La Direcció del

BAR CA'N PACO
VOS DESITJA, MOLT BONES FESTES

Carr. Militar, 275. Tel. 269320.
S'Arenal de Mallorca.

¿Vos agradaria que hi hagués una emissora de ràdio en mallorquí?

Per fi! ona curta en català

La decisió de Ràdio Televisió Espanyola de posar en marxa en un futur immediat les emissions de ràdio en ona curta en català, a més d'en base i en galleg, és una gran notícia per als Països Catalans, i en especial per als qui des de les pàgines de l'AVUI i des de Ràdio Associació de Catalunya hem format en els darrers temps peticions en aquest sentit.

Com se sap, Ràdio Associació havia fet en temps de la República una emissió en ona curta, destinada, com es deia, "als catalans absents de la pàtria". Molts anys després, en un Estat democràtic, amb un Catalunya amb plena autonomia, que disposa d'una ràdio institucional, era lògic recuperar algun tipus d'emissió radiofònica destinada als molts catalans d'arreu del món.

Els directius de Radio Nacional de España, que van visitar Barcelona amb motiu de Sonimag, es van mostrar molt receptius a una de les vies per aconseguir això: que Ràdio Exterior d'Espanya, que actualment emet en ona curta en castellà, francès, anglès, i àrab, destinés una part de la seva emissió a trasmetre en les altres llengües de l'Estat espanyol. De fet, aquesta era un via més, perquè la Generalitat podria engegar també aquest servei. Però si es disposa d'unes magnífiques instal·lacions com les de Ràdio Exterior, i l'Estat té totes les facultats en emissions en ona curta i donat el cost altíssim d'unes instal·lacions noves, la solució ara decidida és la més pràctica.

S'ha de destacar aquí la sensibilitat mostrada pels directius de Radio Nacional en aquesta qüestió. La seva iniciativa va ser presentada al director general, José M. Calviño, que la va assumir i plantejar al consell d'administració, que la va aprovar dimecres. En aquest cas, per la rapidesa i encert en les decisions, s'ha de valorar molt positivament l'actuació de totes tres parts en aquest afer, inclòs Calviño, lògicament.

Santiago Riera

Metalúrgica ARENAL

PEDRO CANALS QUETGLAS

Tetxats, barandilles, ferro forjat, treballs en alumini, treballs per a obres, soldadura elèctrica i autògena, treballs al torn.

Carrer de Mallorca, 10. Tel. 263910.
S'ARENAL DE MALLORCA.

CONFECCIONS FRANCI

CARRER ILLES PITIUSES, 10
COLL D'EN RABASSA

BONES FESTES

LLUC

REVISTA BIMESTRAL

FES - TE SUBSCRIPTOR
OBRA CULTURAL BALEAR

IMPREMTA, 1 PRAL. 2 - PALMA

BARTOMEU CIRER I CAMPANER

Instal·lador

Seria un bé per a tots els mallorquins. Hem de cultivar i conservar la llengua que si no morirà. La ràdio pot ajudar a conservar i perfeccionar la llengua mallorquina.

ANTONIA MARIN I GOMES

Pandora's Bar

M'agradaria, així els nins aprendrien es mallorquí.

GORI CAMPOS I MONTE

Funcionari

Els qui vivim aquí, tenim el dret a aprendre la llengua de Mallorca. La ràdio pot ajudar-nos en aqueta tadca.

XISCO XAVIER MINUESA

Bar Ca'n Llero

Aquí hi hauria d'haver més emissores en mallorquí que en foraster. Hi ha més mallorquins que forasters, encara.

ANTONIA GARCIA I FENOLLAR

Secretaria

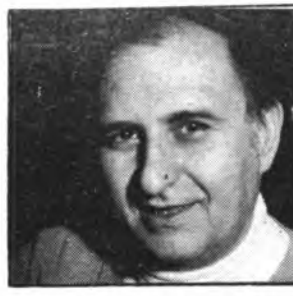
Me pareix molt bé que els mallorquins tinguem ràdios en la vostra llengua i que defensen la vostra cultura.

MARIA DEL PILAR GONZALEZ

Bar Ca N'Andreu

Sí, sí. Jovull aprendre el mallorquí. La ràdio pot ajudar-me.

MIQUEL JAUME I GAY

Bar Sa Cova

Es ben necessari si volem conservar la llengua. Una llengua sense ràdios, diaris i altres mitjans de comunicació ha de morir per força. Entre tots, hem de fomentar la nostra llengua.

BIEL GARI I ESCANELLES

Bar Crisma

Sí, m'agrada més escoltar el mallorquí que el foraster.

MARIA DEL CARMÉ CAPELLA

Bar J.D.

Jo trob que essent mallorquins es ben hora que ens deixin veure aquesta televisió que xerra en la nostra llengua.

JOAN ALFAMBRA I ALFAMBRA

Bar Alfambra

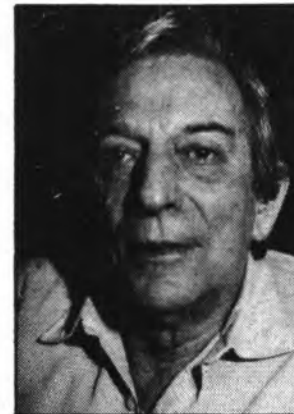
Sí, per qualque cosa estam a Mallorca.

ANDRES DE LA FLOR LORENZANO

Bar Moraleja

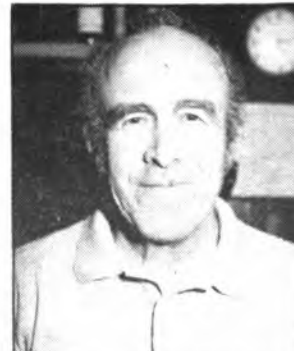
Es clar que sí. Els qui parlen mallorquí tenen dret a tenir emissores en la seva llengua.

MIQUEL HOMAR I VIDAL

Bar Mallorca-Coll

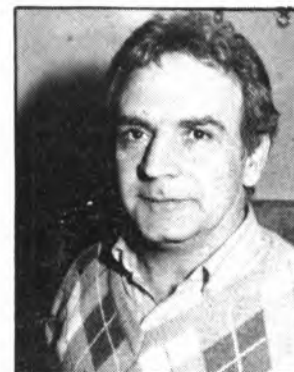
Sí, sí hi ha tantes emissores en castellà n'hi pot haver un parell en mallorquí.

JOAN TOUS I PUJOL

Bar Junar

Els mallorquins volem sentir la nostra llengua a la ràdio i a la televisió.

JAUME ISERN I SANTANDREU

Cafeteria Cambario

Sí, som mallorquí i vull sentir emissores en mallorquí.

AINA BENNASSER I ALOMAR

Café Son Ferriol

Sí, sí. Els mallorquins hem de pintar qualque cosa a Mallorca.

FRANCISCO PEREZ CERVERA

Bar Los Pacos

Estam a Mallorca i hem de tenir emissores de ràdio en mallorquí. Vivim aquí i n'estam ben contents.

-¿Has anat mai amb s'autocar que duu ests estudiants de s'Institut a S'Arenal?

-No, jo hi vaig molt poc a S'Arenal, i sempre amb so meu cotxo.

-Idò no saps lo que és bo!

-¿I què hi ha de bo en aquest autocar dets estudiants arenalers?

-Que donen un espectacle que, sense cap dubte, es pot qualificar "No apto para mayores".

-Voldràs dir no recomenat per menors...

-Vull dir lo que he dit, que no és apte per

"No apto para mayores"

persones majors.

-¿I quina classe d'espectacle poden oferir aquests joves que no puguin veure ni sentir es majors?

-Es següent: Durant tot es trajecte Lluçmajor-S'Arenal, donen tal concert de crits, cançons i acudits de signe sexual, que resulta d'una grogleria i provocació inaguantables.

-No serà tant...! Lo que passa és que es joves d'ara són més sincers que es de

sa teva generació.

-Això no és sinceritat, sinó grosseria i falta de sensibilitat. Pareix que els falta una peça dins sa molle- ra...

-No siguis extremós. ¿No comprens que quan surten de s'Institut, oprimits de tantes matemàtiques, ciències i altres herbes que s'han de ficar dins es cap, tant si volen com sinó, quan surten esclaten en crits de protesta i d'alulea?

-Idò si que estan ben reprimits aquests joves d'ara! I jo que me pensava que eren es d'abans...

-Sempre ha passat lo mateix...

-No, no...en es meu temps, a ses grosseries i demés les feiem d'amagat i en veu baixa, entre noltres, no donàvem concerts de grosseria sexual i pornografia dins un autocar de servei públic.

-Si és així, tens raó, això ja no és tan normal.

-Que va! aquests joves, pareix que en lloc d'anar a un centre d'educació i cultura els tanquen,

fermats, dins una gàbia, amb famelles i mascles despullats que ballen davant ells!

-Vaja un quadre!

-Es que d'altra manera no es comprèn es seu procedir dins s'autocar. No saben parlar, cantar i cridar de res més que de sexe. Pareix una obsessió tan forta com provocativa, perquè en participin tots es passagers.

-Bé, supòs que no seran tots ets estudiants que se comporten d'aquesta manera.

-Vull pensar que no.

Però mentres tant, es qui van amb s'autocar els han d'aguantar.

-Per això que dius, seria cosa d'exposar es fet a ses autoritats des poble.

-No sé què poden fer ses autoritats municipals amb aquest assumpte.

-Crec que dues coses.

-I quines són?

-Sa primera, que es nostre Ajuntament tramiti dos oficis. Un an es director de s'Institut, denunciant oficialment es fet, i s'altre an es propietari dets autocars, perquè en posi un aposta per aquests "estudiants de sexe".

-No farà una cosa ni s'altra...

Un que escoltava

Trenta robatoris en dos anys

Els veïns del "Vernon Court" i de la "Casa Dominique" estan més empipats que un misto, i amb tota la raó del món. Han sofert trenta robatoris en menys de dos anys, encara que no hi hagui hagut desgràcies personals, viuen assistats i

amb por. Per altra banda, els clients tenen por d'anar-hi si això no s'arregla quedaran sense feina.

Segons ens diuen els propietaris, els responsables dels robatoris són joves, integrants de bandes juvenils: "cinc o sis allots

de davers quinze a vint anys. Sempre actuen de forma prescudada, això fa suposar que són els mateixos. Aprofiten les hores del die en que els propietaris són a treballar per assaltar les cases, destrocen la porta i ja són dedins.

Només hi ha hagut violència una vegada, una vegada que els lladres es trobaren a la casa amb el fill d'una empleada i li donaren una bufetada.

De tota manera, aquests dos locals no són els únics que han sofert robatoris. El Bar "Chaparral", situat a la mateixa zona, també ha estat robat en diverses ocasions. Dues vegades els delinqüents hi han entrat i se n'han duit tot el que ha trobat. Una vegada se n'endugueren la caixa registradora, begudes i tabac ros, a més de diners. Més tard es va localitzar (la va haver de localitzar el mateix amo del bar) la caixa registradora tirada per davers la carretera. L'amor del "Chaparral" creu que la caixa estava plena de ditades, i que per tant hagués estat possible descobrir als delinqüents. Però va desistir de dur endavant la seva idea, davant la negativa de la Guardia Civil, que li deien que "no serviria per a res".

En definitiva, una tara per als residents de la zona que s'hauria d'arreglar el més prest millor.

ESCOLA D'INFANTS PETITÓ

Plaça Reina
M.ª Cristina s/n
Tel. 26 68 15 - S'ARENAL

COSMOSEGUR, S.A.

SISTEMES DE SEGURETAT I ALARMA

EVITI EL ROBATORI A LA SEVA LLAR!!

DES DE 30.000 PTES.

CARRER DE MARIA AINA BONAFE, 18 - A

SON FERRIOL TELEFON: 41 52 59

Chiringuito Portixol

Sipis-calamars-peix fresc-carn a la graella-ensalades-tapes variades-entrepans-pa amb oli...

Depósito Troneras
1.ª Molinar

CENTRE DE SERVICIS INFORMATIUS

Contabilitat General
Contabilitat Analítica
Assessoria Jurídica
Assessoria Fiscal
Assegurances
Declaracions de Renta

Carrer Trassimeno, 36. Tel. 268450
S'ARENAL DE MALLORCA

CHINA RESTAURANT ORIENTAL

C/ Joaquín Verdaguer, 12
Arenal Tel. 26 67 21

Nadal·84

Reis·85

De venda a les llibreries

INTRODUCCIÓ A L'ECONOMIA DE LES BALEARS

Josep Massot i Planes
CANÇONER MUSICAL DE MALLORCA

ROQUEL ALENYAR I FUSTER

Una contribució més a la nostra cultura

CAIXA DE BALEARS "SA NOSTRA"

TALLERES MILLAS **SERVICI OFICIAL CITROËN**

EXPOSICIO I VENDA
C/. GUASP, 7. TEL. 260590.
COLL D'EN REBASSA

RADIO POPULAR

SOM LA RADIO

Una ràdio en la qual tu tens veu. I vot. Que te informa i entreten. Aquesta és la ràdio que feim a RÀDIO POPULAR. Una Ràdio amb els micròfons oberts per tu les 24 hores del dia. Una ràdio amb més de 700 professionals fent programes per a tu. Programes realment populars. Programes per esoltar i parlar. RÀDIO POPULAR.

RÀDIO POPULAR **LA RÀDIO ENCESA**

**Durant l'hivern,
també al vostre
servici**

RESTAURANT LA FINCA
EL MILLOR CELLER DE MALLORCA
ELS ANGELS DE S'ARENAL SES CADENES TEL. 269564

Equip de l'Atletic Molinar.

A Ca'n Pastilla

Segon Torneix de Nadal de Petanca

MOLT PUBLIC I BON AMBIENT

Diumenge passat a les pistes del C.P. Ca'n Pastilla se va disputar el segon torneig de Nadal de petanca del Consell Insular de Mallorca amb premis consistents amb paneres de Nadal, enfora dels trofeus habituals, cosa que feu que aquesta competició fora unanimitat de les més concorregudes pels jugadors dels diferents clubs de Mallorca.

A primera hora del matí va començar la competició, amb dues centes deu

tripletes inscrites, i moltes que no pogueren fer-ho per presentar-se fora de temps.

El sistema de confrontació, se bassava en quatre rondes, preguent sempre la primera com a punt de partida. Els qui guanyaren la primera s'enfrontaren entre ells, mentre que els qui perdien feien lo mateix. Entre els primers, els qui guanyaren, s'apuntaven el segon triu i se disputaven entre ells la possibilitat d'aconseguir una tercera victòria mentre que els que perdien s'enfrontaven als

qui havien guanyat en les eliminatòries dels equips que havien perdut en la primera ronda i així successivament.

Al final, de les siscentes trenta persones que formaven part de la competició, resultaren vencedores, dotze tripletes que corresponien als clubs que segueixen: 2 del C.P. Hostalets, 2 del Derroche del Coll d'En Rabassa i un del Santa Marta, Puente, Bola Azul, Amanecer, Hispano Francés, Adratx, S'Arenal i Son Cladera.

Equip de Ca'n Pastilla, anfitrions del torneig de Nadal.

**Club
MARILYN**

Calle Canónigo Mateo Rotger, 16
EL ARENAL - MALLORCA

3 OPCIONES

que doblan su interés

1

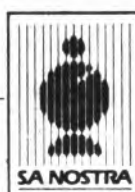
UNA CUBERTERIA DE 87 PIEZAS "MONIX"

2

UNA CRISTALERIA DE 49 PIEZAS MODELO "DONATELLO"

3

UN JUEGO DE CAFE MAS UN JUEGO DE PASTAS MODELO
"CAMPANIA" DE 40 PIEZAS.

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

— INFORMESE EN CUALQUIERA DE NUESTRAS OFICINAS —

GASEOSA BONA PELS NINS
BONA PELS PADRINS

Tel. 260090
Carrer Llavotxim Verdaguer, 26
S'Arenal de Mallorca.

REPARTIDA PER GASEOSES MONTSERRAT, S. A.

La "tira" de tapes
Benvinguts siau-convi-
vència germanor a

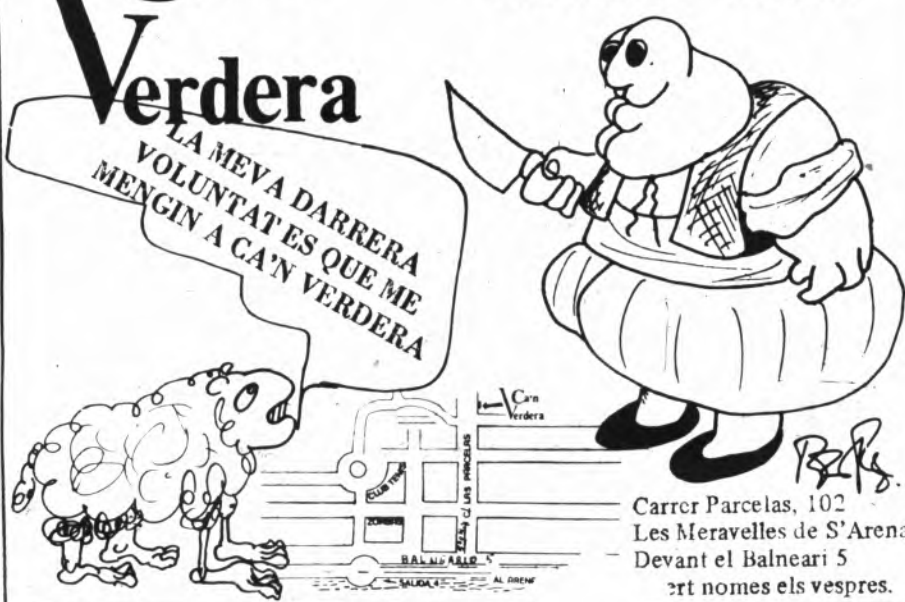
LOS AMIGOS

Carrer de Trafalgar, 8 -
Telèfon 269418
COLL D'EN REBASSA

TALLER DE JOIERIA
K.D. WEHDEN
Joies Noves-Reparacions-
Canvis de Models-Treba-
llam el seu or vell
Feina a mà.
Carrer Amilcar, 9
S'ARENAL DE
MALLORCA

CUINA MALLORQUINA
GRAELLA-GRILL

Carrer Parcelas, 102
Les Meravelles de S'Arenal
Devant el Balneari 5
ert nomes els vespres.

ADOLFO DE VILLARROYA

CARA A

Soy cantor
Desolación
Cantautor
prisionero
Canción
del vasco
¿Por qué de día?
No te busques
nunca a ti

CARA B

Emigrante
a Mallorca
Solamente
una vez
Perfidia
Besame mucho
Amor, amor
Volver
a empezar

pensando en tí

El nostre col·laborador Adolfo de Villarroja, acaba de treure un Long-Play titulat PENSANDO EN TI en que inclou set cançons propies i cinc de música melòdica lleugera. La nostra enhorabona a aquest arenaler i animar-lo a fer qualque cosa en mallorquí, ja que aquest Long-Play és quasi tot en foraster. Ho hem escoltat, emperò i ho recomanem. Ben fervorosament.

Com cada any el Col·legi de la Porciúncula va despedir el primer trimestre amb una festa Nadalena: S'interpretaren cançons corals, música a la guitarra, i una comèdia. També hi hagué una rifa per recaptar diners pro viatge d'estudis dels alumnes de BUP.

Equip ALEVI de la Porciúncula, campió de futbol en la setmana de l'Esport que fou del 25 al 30 del passat novembre, organitzada pel senyor Pascuchi, president d'aquest deport. Col·laboraren entre d'altres el popular Tolo Güell. Tots els partits se jugaren al Polideportiu La Salla de Ciutat, amb molta assistència de públic.

En Josep Sanmartin, guanyador del trofeu.

Coll d'En Rabassa: Torneig de dards

Els passats dies 15 i 16 de desembre se va jugar el primer trofeu Bar Recreo de Dards al Coll d'En Rabassa. Molta d'animació durant les partides i xampany a voler el dia de l'entrega de trofeus. Enhorabona a la direcció del bar i, que no sia el darrer torneig que s'hi jugui.

Manolo García, segon premi.

Marià Pive, tercer premi.

CHAMPAN EXTRA
CODORNIU

420

CHAMPAN FREIXENET
CARTA NEVADA

325

CHAMPAN DUBOIS

155

CHAMPAN RONDEL

198

Moscatel RACIMO
1 L.

175

**EL
BOMBAZO
DEL
SUPER ARENAL**

ANIS DEL MONO
DULCE

375

BRANDY TERRY
1 L.

345

WHISKY
JOHNNIE WALKER

1.150

EL ALMENDRO SUPREMA
JIJONA

425

EL ALMENDRO SUPREMA
ALICANTE

425

TURRON 25 EXTRA
JIJONA

275

TURRON 25 EXTRA
ALICANTE

275

TURRON LACASA
NATA - NUECES

375

Polvorones LA ESTEPEÑA
900 grs.

290

Nueces BORGES
1/2 Kilo

190

PIÑA del MONTE
1 Kg.

275

NESCAFE
Normal 200 grs.

620

NESCAFE
Descafeinado 200 grs.

735

Quesitos
EL CASERIO

86

SETAS PERAILE
1/2 Kilo

115

TE LIPTON 100 Sobres

350

TULIPAN

400 gr. 110

Tambor ARIEL
5 Kg.Pañal
PEKYS
80 Und.

495

695

y 50 OFERTAS MAS

SALVO ERROR O
FALTAS DE EXISTENCIAS

Mado Pulida

Alvarado

Amb tanta de pista i autopista, ja no se podran despistar ets mals pagadors.

Hotels Mallorquins

Una de les primeres cadenes mundials

Maria LUZ GARCIA

La cadena hotelera Sol, una empresa netament mallorquina, fundada en els anys 50, quasi familiar i amb el nom «Hotels Mallorquins», és avui, després de l'adquisició d'Hotasa el passat mes de juliol, una de les primeres cadenes hoteleres privades del món: ocupa el tercer lloc en el *ranking* europeu i és el setzè a nivell internacional.

La cadena Sol compta en l'actualitat amb 92 hotels, dels quals 59 eren anteriors a la compra d'Hotasa, i la resta s'incorporen després de l'adjudicació, per part del govern, dels que havien pertangut al *holding* de Rumasa. Tot això suposa un total de 50.000 places hoteleres i 10.000 treballadors en determinades èpoques de l'any, que, per l'estacionalitat de l'oferta turística, poden quedar reduïts a uns 8.000 durant l'hivern, tot i que un dels objectius dels directius de la cadena ha estat sempre poder mantenir la majoria dels establi-

ments oberts, fins i tot en temporada baixa; la qual cosa ha estat impossible en determinades zones turístiques, en re les quals hi ha les Balears.

En el cas concret de les Illes, la cadena Sol compta amb 20.363 places hoteleres, de les quals 17.224 són a Mallorca, 2.176 a Menorca i 943 a Eivissa. La majoria dels seus hotels tenen categoria de quatre i tres estrelles, si bé tampoc no en falten de cinc, com també apartaments turístics i, fins i tot, alguns hotels de super luxe, com el que tot just ara s'inaugurarà en l'illa de Bali, i en el qual s'han invertit més de vint milions de dòlars.

L'expansió de la cadena, tanmateix, no s'ha acabat.

La divisió internacional té el projecte d'obrir establiments a Puerto Rico i Indonèsia, en base a un creixement constant que, vist des de la perspectiva actual, sembla impossible si es pensa en aquell començament dels anys cinquanta.

Picadís d'espines

L'anar en bicicleta i el primer amor no s'obliden mai. Potser pels esclats, en ambdó cassos.

La mort no té importància. És un accident inevitable. El que sí consider una gran desgràcia és l'oblit.

La llibertat aterroritza els homoníqueus. També hi ha canaris que els obris la porta i no volen sortir de la gàbia.

Era veritat: aquell home, amb un bon entrenament, amb una preparació ben dirigida, aconseguiria ser el més imbècil del poble.

Les balenes se suïciden a qualque platja solitària quan les abandona l'instint de supervivència. Els pobles, en la mateixa circumstància, es posen en venda.

Quan tatxen el teu nom i número de telèfon de la seva agenda, sols pot tenir dos significats: o t'has mort o ja no ets utilitzable.

Qui tengui bona veu que canti, i qui la tengui mitjancera també, no fos cosa no ens sentissin.

Biel Florit

Creu de Sant Jordi per a l'Obra Cultural Balear

Trenta personalitats i nou institucions reberen el passat dia 11 la creu de Sant Jordi de mans del president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol. Entre els condecorats hi havia Maria del Mar Bonet, Jordi Carbonell, Francesc Esteve i Gálvez, Teresa Pàmies i Josep Ferrater Mora, a més de l'Obra Cultural Balear, Acció Cultural del País Valencià, Edicions 62, la Federació Catalana d'Escultisme i Guiatge, Òmnium Cultural, Orfeó Català, Mútua Escolar Blanquerna i Fundació Bernat Metge. És a dir, personalitats de diversos àmbits d'activitats i de distintes ideologies, i entitats, d'arreu dels Països Catalans i també de fora, com ara els gallecs Ramón Piñero i Basilio Losada.

Assistí a l'acte un públic més nombrós que en altres ocasions i el presidiren

Jordi Pujol, el president del Parlament de Catalunya, Miquel Coll i Alentorn, i el conseller de Cultura, Joan Rigol.

En el parlament de cloenda, Pujol feu un discurs reflexiu sobre els problemes de fons de l'autonomia, i la feblesa de la societat política del Principat, malgrat l'enfortiment de la societat civil. Afirmà també que els Països Catalans «són una realitat cultural, lingüística, literària i artística». Remarcà que, malgrat les limitacions de l'Estatut, la seua contribució és important i «està amenaçada en alguns aspectes».

La creu de Sant Jordi és una condecoració instituída per la Generalitat de Catalunya el 1982, per a personalitats distingides per la seua actuació cultural, científica, empresarial o professional.

RENAULT

Josep Vallespir i Gost
Tallers Vallespir
Servici Oficial RENAULT

Venda i reparació de
tots els tipus de vehicles
de la marca RENAULT

Carrer Sant Joan de la Creu, 65
Telèfon 413867
SON FERRIOL

Restaurante
Sole

Quan tengui ganes de disfrutar d'un dinar o sopar exquisits, sota el sol o les estrelles, vengui.

Aquí, en un clima personal agradable i sota les cúpules de la nostra terrassa acristallada que s'obri a una esplèndida panoràmica marina, vos servirem les vostres preferències de l'exquisida cuina internacional que preparen els millors cuiners de S'Arenal.

Gran i Gral. Consell, 8. Telf. 267025.
S'Arenal de Mallorca.

Periodistes gràfics, literaris i televisius se donaren cita aquesta setmana passada a n'Es Fogueró d'En Pep Casas de S'Arenal.

El delegat del Govern, havia sopat amb en Gaddafi i arribà a l'hora dels postres a n'Es Fogueró. La senyora den Joan Nadal, el batle de Ciutat i en Joan Nadal, escolten amb molta atenció les explicacions d'En Martin Plasencia a propòsit del seu sopar amb el líder líbi.

La festa de la premsa mallorquina va esser sonada

Es Fogueró va esser lloc on es va celebrar la gran festa dels mitjans de comunicació mallorquins. Organitzada per en Pep Casas, la festa va esser so-

nada.

L'únic punt negre de la festa fou l'absència d'alguns periodistes illencs, els quals estaven encarregats de complir amb les seves

tasques informatives, recordem que aquests dies hi ha hagut per aquí en Felipe González, president del Govern estatal, el coronel Gaddafi, cap de la Revo-

lucí Líbia i l'ex-canciller austriac Bruno Kreisky.

Hi hagué tot tipus de detalls per part dels organitzadors enverse els periodistes, Papás Noels, orquestra, amollada de coloms i de globus, una meravellós cascada d'aigua...

Com a acabament de festa, en Pep Casas desitjà un bon any nou i a continuació s'entregaren els premis de periodisme "Es Fogueró" als següents guardonats: Santiago Castelo, del diari ABC; Tomás Monserrat, del diari illenc "Última Hora" i a Televisió Espanyola. Els premis foren entregats pel conseller Jaume Cladera, el delegat del Govern, Carles Martín Plasencia i pel batle de Ciutat, Ramón Aguiló.

Una bona festa on tots ens hi varem sentir a gust, encara que no estàssim d'acord en alguns aspectes, com l'atorgació d'un premi a TVE, però... no tots pensam igual. Enhorabona a tots els guardonats i a l'organitzador per l'esplèndida festa.

USO Y ABUSO

Lloguer i venda de pel·lícules.
Lo més nou i millor del mercat.

Al fer-se soci, no exigim el pagament a fons perdut ni la compra de pel·lícula.
I... a més, si vol, servim a domicili. Dissabtes horabaixa, obert.

CARRER DE VICENT TOFIÑO, 14 COLL D'EN RABASSA
TEL. 260048

COLMADO ROIG

Comestibles-Licors-Articles de netetja
Servici a domicili
CARRER SALUT, 22
Tel. 264098
S'ARENAL DE MALLORCA

LA MILLOR
SALA DE JOCS
DE S'ARENAL
VOS DESITJA BONES
FESTES
A GALERIES CUPIDO DAVANT
EL BALNEARI 4 S'ARENAL DE
MALLORCA

Les canonades de CAMPSA creen polèmica

Les noves canonades que CAMPSA té previst instal·lar a Son Banya ha provocat les protestes de multitud d'Associacions. L'Associació de Veïnats del Coll s'ha sumat a la protesta. El seu president, Lluís Barbancho Martínez ens ha explicat el perquè d'aquesta protesta: "el tram del Carnatge, on es pensa instal·lar la canonada, està considerada zona verda i al mateix temps, està protegida pel PGOU (Pla General d'Ordenació Urbana) de Ciutat, això coincideix amb les aspiracions del veïns de tenir una bona zona verda. A més, la col·locació de les canonades pel fons del mar, no garanteix a bastament la seguretat i

dificulta les tasques de control i manteniment. Per altra banda, la formació d'un "dic submergit" provocaria l'alteració dels corrents marins podent produir sediments de sorra, especialment a Cala Gamba".

Un altre dels punts més conflictius és el referent a les mesures de seguretat dels dipòsits de combustible de Son Banya. Exigeixen que siguin construïdes amb les màximes garanties de seguretat, al mateix temps que demanen que se limiti l'altura dels dipòsits i hi hagi una zona verda que l'enrevolti.

Sobre sa Torre d'en Pau

Avui, la torre d'en Pau és notícia. S'ha parlat de declarar la torre i el seu entorn zona verda. Es per això que creim necessari fer un poquet d'història de la torre.

La torre actualment ja no existeix. Estava situada entre el lloc on posteriorment el fort militar i Cala Gamba. Una vegada esbucada es va passar a anomenar Torre d'en Pau al fort. Era de planta rectangular, rodejada d'un petit fossat i un pont llevadís.

Hi havia una làpida amb una inscripció, deia així: "Reynando la S. Magestat de D. Carlos II, N.S. y de la Reyna D.a Mariana de Austria, su madre i tutora Sra. Nuestra y siendo Virrey i Cap, Genl. D. Rodrigo de Borja Lemos, del hábito de Santiago, y Jurados del Reyno los Magns. Salvador Oleza, Hierónimo Pont y Densur, Antonio Garriga, Juan Moyá, Jaime Mates Suñer i Jaime Llinás. Capitán de la Compañía de este barrio Juan Bautista Brondo. Edificó esta torre Miquel Roig, cantero, a sus costas. De orden de su ilma. y Magns. Jurados S. Protección del glorioso S. Alberto a XXIV, abril de MDCLVI". Aquesta làpida va esser destruïda amb l'esbucada de la torre, però un bon arqueòleg mallorquí la recuperà (en recuperà els trossos i la reconstruí), aquest era D. Rafel Isasi.

La darrera tasca de la torre va esser la de estació de telègrafs òptic per a la comunicació amb Menorca, feia d'intermediari en-

tre Capitanía General (el Palau de l'Almudaina) i l'estació de Cura, a Randa, la qual comunicava amb Menorca.

El constructor de la Torre va esser, com hem vist a la inscripció, en Pau Roig, maresser d'ofici i primer torrer de la torre. En aquell temps la torre tenia un altre nom: "Castell del Coll d'en Romaní". Naturalment, el nom de Torre d'en Pau li ve del seu constructor i primer habitant...

Les primeres armes que s'hi dugueren eren espingardes, que posteriorment foren substituïdes per canons degut a la poca efectivitat d'aquestes. Després ja es fa construir el fort militar i la torre va esser destruïda. Això eren els segles XVIII i XIX i la petita història de la Torre d'en Pau, a Es Coll d'en Rabassa.

L'altra història de la Torre és més moderna. Es tracta de la declaració, per part de l'Ajuntament, de zona verda, els terrenys de la torre. Els habitants del Coll n'estaven ben contents i anarentots a l'Ajuntament de Ciutat el dia en que s'en parlava, d'això. El batle de la barriada, en de la Rosa, també hi estava present i tots feren mambelletes fins a esclafir quan el batle de Ciutat feu la declaració. Aquesta és la història moderna de la Torre d'en Pau. Ha passat d'esser torre amb tasques militars a una zona verda on els collerins hi feren part de la seva vida.

Santiago Rubio

LES MILLORS CARNS DEL PAIS PER A LES SEVES FESTES

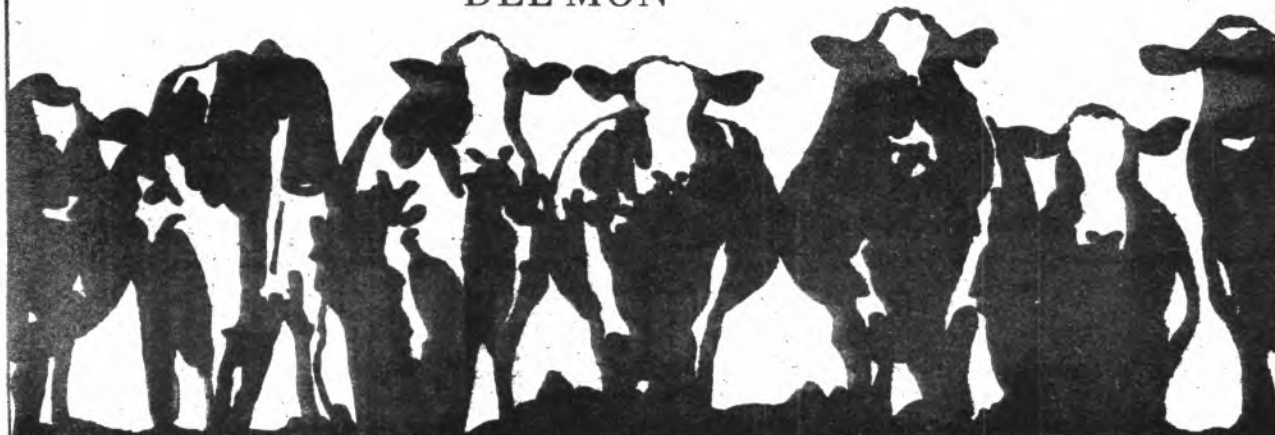
En aquestes festes de Nadal la cuina es converteix en la gran protagonista. Preparar els menús d'aquests dies tan entranyables requereix una cuidada elecció dels ingredients i, molt especialment, de les carns.

Es per això, que Santiago Rubio ha seleccionat les carns més exquisites del país, perquè vostè assaboreixi les millors carns de les festes.

Santiago Rubio S.L.

PER ALS PLATS MES FELIÇOS DEL MON

Llocs 76, 77, i 78 del Mercat de l'Olivar - Tel. 21 14 35
i també al Mercapalma - Tel. 26 28 54

Madó Pulida

Aquesta mode Adlib, està molt bé... pero jo, hauria de posar a sa granera.

Alvarado

Paràboles d'avui

Gratitud

Així era, una vegada, un captaire.

No em fassiu dir com era ni qui era aquest almoier, quan n'hi ha tants i tants qui demanen. No em referesc a històries passades quan molts de frares i monges vivien i santificaven recaptant, demanant, recol·lectant, fins al punt d'haver-hi unes Ordres Religioses que es nomenaven de Mendicants. Quan parl de que n'hi ha molts que demanen pens en ara mateix. Repassau, sinó, la llista de noms que compareixen, com esbart d'estornells a l'horabaixa, només pronunciant l'embruixada paraula: Les dames de la Creu Roja, les del càncer, les de la fam, el Domund, Caritas, les riades, les inundacions nacionals, les desgràcies internacionals, les catàstrofes mundials... Sense anar més lluny l'altre vespre vaig anar a un Funeral fora Poble i m'abordaren la bacineta tan tranquils, per cert que anava ben carregada de bitllets.

Tot per dir que aquest captaire del qual us vull parlar era un almoier honorat, un picaportes d'ofici, un pidolaire amb causa i benedició municipal, un d'aquest que t'envesteixen cara alta, conscients de fer-te un favor. Vull explicar que el nostre captaire no era cap d'aquests desgraciats, morts de fam, drapaires, bruts, gatussos, que demanen, cap baix, empeguets, tot fugint de les troncses policials i dels menyspreus i injúries dels vianants.

Vet ací, idò, que aquest captaire honorat, empès per una causa humanitària, heroica, anava a una casa

de bon manament, on una persona sensible i generosa li donava, cada vegada, un bitllet de 100 duros. L'almoier d'ofici rebia aquell donatiu, aquell preuat present amb reverència i agraïment.

Ja que era allà, es turava, també, com de passada, a Ca un veïnat d'aquell home magnànim. Era aquest veïnat un avar roï

que dipositava, sorneguer, dins la mà d'aquell sant captaire vocacional, una miserable i vergonyosa pesseta. El captaire, pensant com bon estalviador de Convent que "mica a mica s'umpl la pica", donava, també, les gràcies a aquell ronyós mesquí.

Però, vet ací que un dia arribà el captaire a Ca l'home generós.

Aquest dia aquell bon home només li pogué donar una pesseta. Li diposità dins la mà, tot trist, amorosidament, talment com qui demana disculpes amb el gest. Aquell bon home lliurà aquell darrer present en silenci, sense proclamar que ho havia esgotat tot i que aquell era el darrer doblar que li restava.

L'almoier vocacional, sense fitar-li els ulls, sense pensar en res més que en la seva corpora, des del fons de l'egoisme més reconstruït, li va llençar la moneda damunt la taula, mentre sortia d'aquella casa tot escainant una lletania d'insults.

-Donar una misèria com aquesta és una ofensa a la causa que represent. Amb una ronyosa pesseta no em pagau ni les soles que gast per arribar fins aquí.

De totes formes, com sempre, encara que malsofrit, entrà a Ca l'avar, i mirau per a on, aquell dia, a aquell llunàtic li pegà la fal·lera de donar-li 5 duros. No us podeu, imaginar les demostracions de reverència i de reconeixement que li retré aquell llepacul de la sagrada almoira, fins al punt d'arribar a besar-li les mans, a aquell mesquí sorneguer.

Nota: Si voleu trobar el significat d'aquesta paràbola, si us hi voleu sentir retratats, heu de canviar els doblers per sentiments, per favors, per estima... i l'almoier per companys, per amics, o, Déu, no ho vulgui mai, per fills.

Jaume Santandreu

DONES!

LES MILLORS

IDEES PER A

VESTIR

BOTIGA

IDEAS

PLAÇA MAJOR, 3

S'ARENAL DE

MALLORCA

GIMNAS
CHONG-
MA II,

SANT MARINO, 6

TEL. 267994

COLL D'EN

REBASSA

Avda. Bmè. Riutort, 55 - Local 4 (Balneario 1)
PLAYA DE PALMA (Mallorca)
Telfs. 268100-268682

G.A.T. 1114

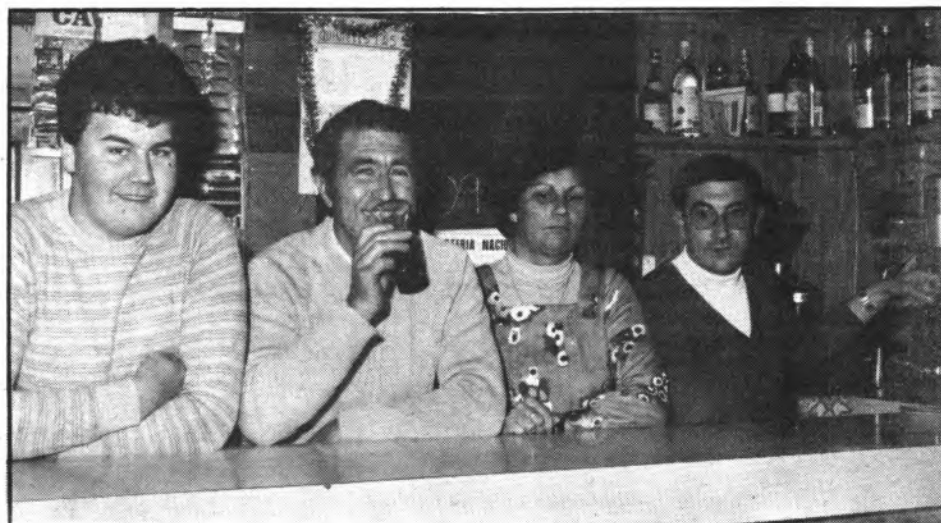
Avda. Tomeu Riutort, 55-Locs 14 (Balneari 1)
S'Arenal de Mallorca
Telfs.: 268100-268662.

CIRCUITS D'HIVERN
Sorties de Palma garantitzades
(sense mínim de participants)

CIRCUIT	N.o de DIES	SORTIDES	PREUS des de:
Fantasia Andalus	8	tots els dissabtes	47.000
Al-Andalus	6	tots els dissabtes	41.200
Portugal-Andalusia	10	tots els dissabtes	40.100
Andalusia-Marroc	10	tots els dissabtes	50.500
Cap de setmana a Eivissa	3	tots els divendres	8.800
Cap de setmana a Menorca	3	tots els divendres	9.200
Galícia	8	desembre: 22, gener: 13	
		febrer: 3 i 17, març: 4	38.300
Portugal-Madrid	8	desembre: 3 i 17, gener: 7	
		febrer: 4, març: 4	36.800
Portugal-Castellà	8	desembre: 3 i 17, gener: 7	
		febrer: 4, març: 4	43.400
Benelux i Paris	10	desembre: 3 i 17, gener: 7	
		febrer: 10, març: 15	58.100
Suïssa-Selva Negra	8	desembre: 1, gener: 15	
		febrer: 10, març: 15	55.200
Italia	10	desembre: 1 i 18, gener: 6 i 21	
		febrer: 3 i 17, març: 2 i 20	58.300
Paris i Castells del Loire	8	desembre: 2 i 28, gener: 6 i 21	
		febrer: 2 i 16, març: 2 i 20	43.300
Austria (Baviera-Tirol-Viena)	12	desembre: 9, gener: 19	
		febrer: 5, març: 5	74.600

Trans
Insular
Palma

S.A.
Servicis de Camions
i Grúes
Telèfons: 250287-
254937
CIUTAT DE
MALLORCA

CAFE CAN LLERO
CARR. DE MANACOR, 359
TEL. 270744
SON FERRIOL

Fins al dia 6, a l'antic mercat del Born de Barcelona

Tots els costums de l'illa de Mallorca, en una exposició

Cada dia se celebren actes culturals al recinte

Barcelona.— L'illa de Mallorca s'ha fet present aquest mes a Barcelona per mitjà d'una exposició amanida amb actes culturals. Es instal·lada a l'antic mercat del Born i romandrà oberta fins al 6 de gener. El conjunt d'actes i la presentació d'atractius mallorquins ha estat fruit de la col·laboració entre el Consell Insular de Mallorca, l'Ajuntament de la Ciutat, el govern de les Balears i el Foment del Turisme, a més de l'Ajuntament de Barcelona.

Amb mitja hora de passejar pel laberint de passadissos que s'han muntat al Born de

Barcelona es pot tenir una idea dels principals esquers de Mallorca: art, història, folklore, esport, vacances, artesanía, paisatge, i d'altres meravelles. Tot plegat és ofert als visitants sota el títol de «Mallorca se presenta», en què el reflexiu adopta una forma dialectal. L'exposició ha estat dissenyada i dirigida per Miguel Sagre-

ra. La major part del recorregut de l'exposició és per uns corredors amb parets de fullola recobertes de fotografies en colors. Com si fossin finestres obertes als racons turístics amb més

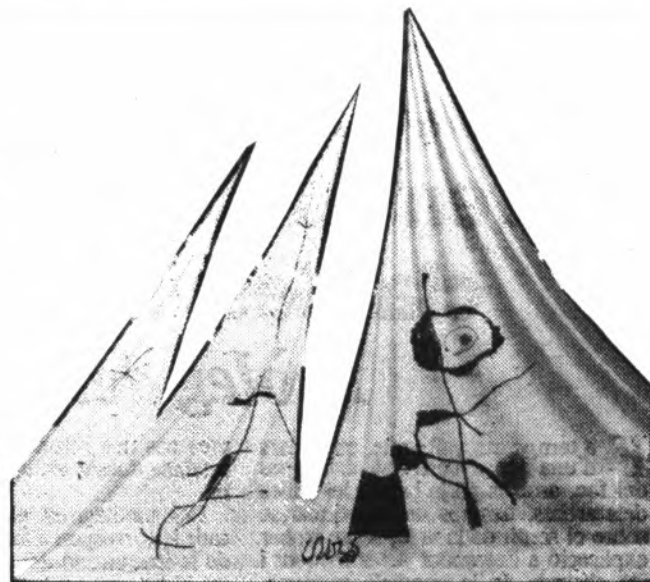
ganxo, van mostrant al visitant quantes coses maques, bones o interessants es poden fer o veure a l'illa de la Calma. De tant en tant, un text literari en lletres grosses sobre la paret capten l'atenció dels visitants.

Al centre de tot hi ha un recinte amb cadires i pantalles per a projectar-hi documentals sobre aspectes de l'illa. Amb imatge i so, hom s'adona més perfectament que cal conèixer molts aspectes de Mallorca a part els més tòpics. Però no tot és imatge en l'exposició. Hi ha també vitrines amb objectes autèntics, des de la fona pre-

històrica al siurell popular o les gerres «brodades» de la ceràmica autòctona. I tovalles brodades, plats decorats, àmfores romanes, escultures gregues i d'altres preciositats.

L'art modern hi és present per mitjà de quadres i escultures d'autors contemporanis, presidits per unes veles de barca esportiva pintades per Joan Miró. Hom té la impressió que el Born s'ha tornat un tros de Porto Pi amb la munió de veles trinagulars que formen un decorat de fons de l'exposició.

Perquè el «Mallorca se pre-

A l'exposició sobre Mallorca hi ha unes veles de Joan Miró

senta» no sigui tan estàtic, l'Ajuntament de la Ciutat de Mallorca hi ha organitzat festivals de rock, teatre infantil, concurs de pintura per a al·lots, tallers de retallar i pintar amb colors mironians, conferències i revetlles. Tot aquest mes de desembre hi ha hagut vida entorn de l'exposició. Ara només resten

dos actes per fer: un parell de conferències el dia 2 i el dia 4 de gener. L'exposició és oberta cada dia de deu a dues del matí i de dos quarts de cinc a les vuit de s'hora baixa. L'entrada és gratuïta i cada visitant rep uns prospectes en què s'explica cada detall del que hi ha exposat.

J. Subirà

Restaurant Elisabeth

Cuina Irlandesa
Ambient familiar
Obert tot l'any
Plaça de la Reina Maria
Cristina cantonada
Marina
S'ARENAL DE MALLORCA

JOIERIA

RELOTGERIA

MARINA

CARRER SALUT, 21-TEL. 262415
S'ARENAL DE MALLORCA

BAR-RESTAURANTE ANDREU

GRUA, 8
TEL. 261073
CA'N
PASTILLA

GraphicArt S.A.

★ TIPOGRAFIA ★ OFFSET
★ DPT. FOTOGRAFIC

SANT CRISTOFOL, 116 TEL. 268964
S'ARENAL DE MALLORCA

Art i Joia

Relotgeria. Joieria. Argenteria. Objectes de regal.
Trofeus. Gravats. Preus de Fàbrica

Avda. del Cid, 82
☎ 41 99 65

SON FERRIOL

KING'S FRIED CHICKEN

L'EXQUISIT
POLLASTRE FRIT

ANTONI AMENGUAL I
MARI CARMEN GARCIA

AVINGUDA NACIONAL, 7 (ENTRE BALNEARIS 7 I 8) APARTAT 17 —
S'ARENAL DE MALLORCA— TEL. 266562

El matrimoni Kamal, format per una mallorquina i un paquistaní, és un dels que s'entenen més bé de S'Arenal. Lo seu són els reportatges fotogràfics.

Grups de nins i nines de La Porciúncula en visita al Club Nautic de S'Arenal acompanyats del director del centre escolar.

Alumnes de Gimnàstica Rítmica del Gimnàs Isabel des Pilarí.

Els nins i nines de la Plaça dels Nins de S'Arenal, també en fan de gimnàstica.

Alumnes de Taekwondo del Gimnàs Chong-Ma del Coll d'En Rabassa.

S'Arenal
de Mallorca
Telèfon 265005

Instal·lacions Sanitàries
Calefacció.

Energina Solar
Gas i Goteig.

Exposició i Venta: Carrer Formentera, 5. Tel. 262620.
S'Arenal de Mallorca.

Fútbol sala - Fútbol sala ★ Fútbol sala ★ Fútbol sala ★ Fútbol sala ★

GRUPO A

Distribuidora Rotger, 4 -
Vins i Licors, 7.
Es Fogueró, 9 - Associació Auxilià Farmàcia, 1.
Radio Taxi, 0 - Hotel Negresco, 10.
Viatges Pelican, 8 - Bar Guacamayo, 8.

CLASIFICACION

	Puntos
Es Fogueró.....	4
Bar Guacamayo.....	3

Viatges Pelican 3
Distribuidora Rotger ... 2
Vins i Licors 2
Hotel Negresco 2
Associació Aux. F 0
Radio Taxi 0

GRUPO B

Viatges Europlan, 8 -
Bar Quinramis, 4.
S.A.R., 2 - S'Aranjassa, 11.
Colegio Administradores Fincas, 4 - Jumbo Renta Cars, 7.

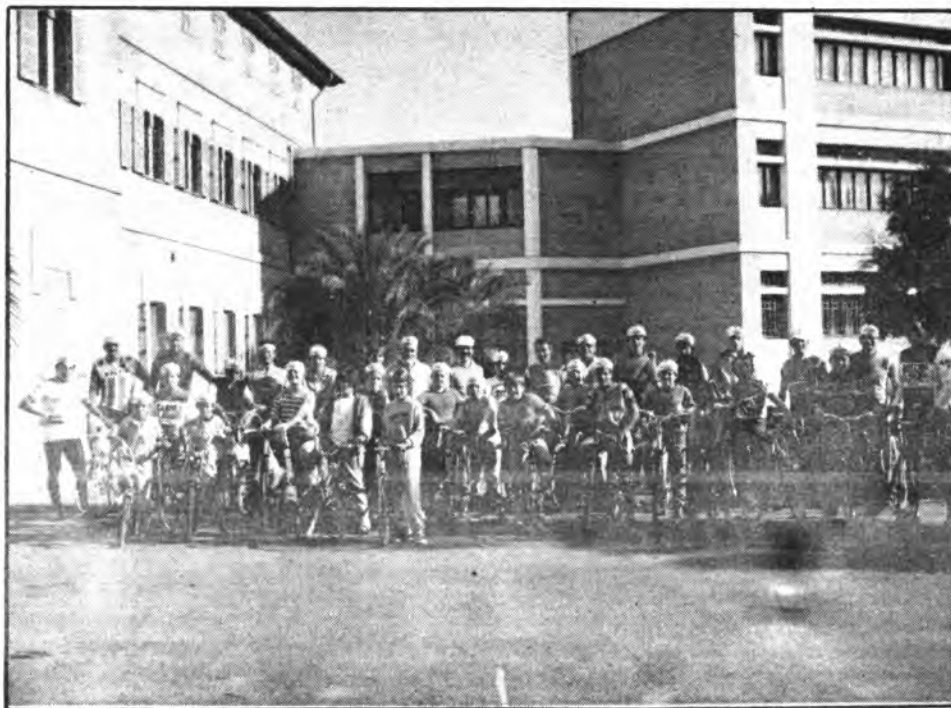
Viatges Sidetónis, 0 -
Bodega Salobreña, 2.

CLASIFICACION

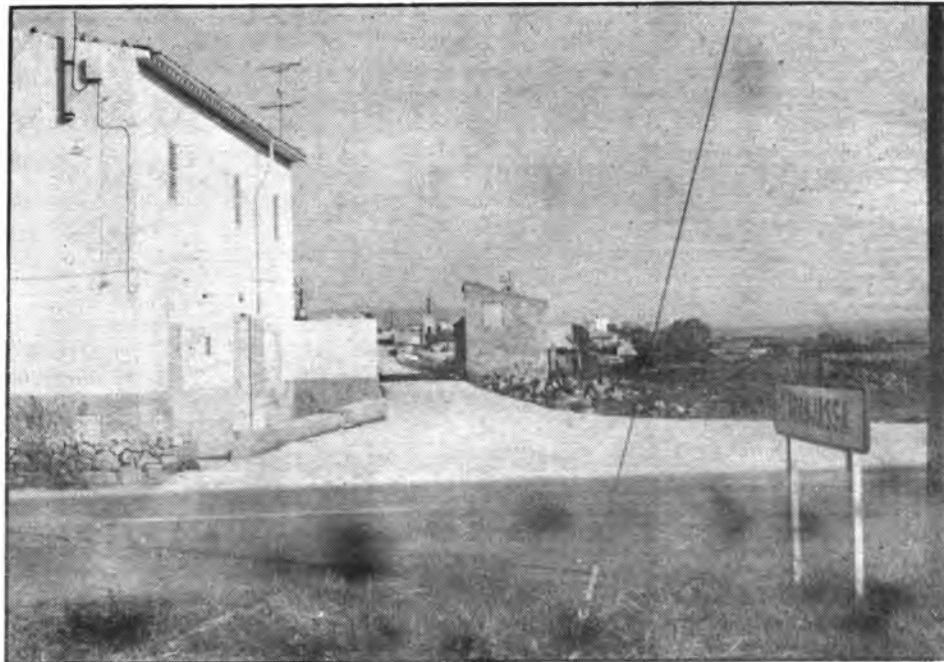
	Puntos
Viajes Europlan.....	4
C. M. S'Aranjassa.....	4
Bar Quinramis.....	2
C. Admón. Fincas.....	2
Jumbo Renta Cars.....	2
Bodega Salobreña.....	2
S.A.R.....	0
Viajes Sidetónis.....	0

Equip de la Associació d'Auxiliars de Farmàcia que juguen a n'Es Fogueró. Encara no han aconseguit cap punt, el torneig, però encara està entera i poden donar sorpreses.

Equip de Cicloturistes del Club Sant Diego-La Porciúncula. Fan sortides setmanals, fan salut. Entre ells hi ha en Mateu Canals, president de la Federació Regional i gran derrotat a la presidència de la Federació Nacional de Ciclisme.

Bona feina la de l'Ajuntament de Ciutat al camí de So N'Oliver que uneix S'Aranjassa amb Sant Jordi. Un camí de 4 metres d'amplària que encara nos'ha aixemplant aquesta vegada. Seria una bona idea donar a aquest camí i a l'altre que hi ha un poc més avall direcció única ja que si us trobeu amb un camió no podeu passar. Sa madona de Ca'n Seu, prega per altra part als automobilistes que no corrin tant que qualche dia n'entrarà un dins sa soll i li matarà sa trutja.

Homes de Déu... ¿per què llegiu diaris?

Avui és parla ja amb una certa comprensió dels heroinòmans. Podríem dir que la nostra societat ha assumit finalment el problema i no pretén ja resoldre'l segons el que manen els vells manuals puritans. Tothom entén, sembla, que la drogaaddicció és una malaltia i que cal, conseqüentment, tractar-la de forma civilitzada i científica. D'acord amb aquesta nova manera de pensar, les persones més insospitades et fan un discurs progressista sobre el problema de la droga i les seves terribles conseqüències socials. Naturalment, els poders públics estan encara molt lluny d'aquesta saviesa social i hauríem d'esperar un quants anys per veure com les nostres prestigioses institucions es fan càrrec, finalment, d'un vell problema que ja comprenen fins els idiotes de la

tribu. Protesto, protesto amb tota energia i violència davant d'aquesta terrible discriminació que es fa entre uns drogaadictes privilegiats - els heroinòmans en aquest cas - i un altres que encara són - som - sotmesos a les humiliacions públiques de la discriminació i de la incomprensió popular. Jo també sóc un drogaadicta. De la droga més vella de totes. De la droga de la comunicació i de la paraula. I d'uns temps ençà em veig castigat a l'abstinència més rigorosa i, cosa molt més greu, a la insuportable incomprensió popular. De les institucions no cal ni parlar-ne, ja que només es preocupen de fer el teatre necessari per guanyar les pròximes eleccions. Són com aquests artistes que han abandonat definitivament el respecte pel públic i la crítica i només es

preocupen per agradar l'empresari. Com deia Sartre de la vella amant... serà ja molt difícil de reconstruir l'antiga relació, després de la dosi, tan extraordinària, que m'ha estat subministrada de desengany. Però del que es tractava de parlar és de la desaparició del pluralisme en el si de la nostra cultura. Ja torna a ser veritat que tots els diaris són iguals. Vivim en el desert de la paraula. En el regne del silenci. Ja fa temps que els anomenats intel·lectuals es dediquen a fer exercicis espirituals i a no dir res important sobre els assumptes de la tribu. El dia que ens fan el favor de sortir del seu refugi - a Girona no fa gaire, per exemple per repetir-nos el testament socràtic adaptat ara a la nostra realitat política. Anant bé, ens faran una artística descripció del seu silenci.

Els universitaris, per la seva banda, els hereus d'aquells que feien tremolar el Santíssim, han redescobert les arts meravelloses de prendre apunts sense cap mena d'esperit crític envers professors ascendits novament a la condició de sacerdots. De la premsa no cal ni parlar-ne. Torna a ser la premsa de la mentida dirigida de què ens parlava el vell Moragues al Fòrum Vergés. Premsa domesticada, totalment condicionada pels poders polítics o dedicada, en el cas de la premsa popular, a guanyar lectors sobre la base de vendre sensacions. Ens quedaria, si hem de fer cas de l'escola Rigol, la Societat Civil. Ganes d'escoltar-la no ens en falten, ho podeu ben creure.

JOSEP AMETLLER